

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av beskattningslagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en ändring av beskattningslagen. Förfarandet vid rättelse av den direkta beskattningen utvecklas så, att skattenämnden ändras till ett organ som enbart behandlar skatterättelseyrkanden. Ändring i ett beskattningsbeslut skall alltid först sökas hos skattenämnden genom rättelseyrkande. Skattebyrån skall avgöra skatterättelseyrkandena till de delar ett framställt yrkande godkänns. Besvär över beslut på rättelseyrkanden anförs hos länsrätten. Samtidigt kan förfarandet med skatteanmärkning i prövningsnämnden, som går parallellt med rättelseförfarandet, slopas. Verkställandet av beskattningen överförs till alla delar till skattebyrån.

Samtidigt föreslås att det skall finnas en skattenämnd i varje skattedistrikt i stället för i varje kommun. Nämnderna skall på samma sätt som för närvarande kunna verka uppdelade på sektioner, varvid det också blir möjligt att ha kommunvisa sektioner. I stadgandena om skattenämnder föreslås dessutom vissa andra ändringar gällande bildandet av nämnderna och deras konstituering.

Det föreslås att till beskattningslagen fogas ett permanent stadgande om massutlämnande av offentliga beskattningsuppgifter till kommunala myndigheter för skötseln av lagstadgade uppgifter.

Det föreslås att stadgandena om beräkning av skatteförhöjning förenklas. Förhöjningarna uttrycks i markbelopp och beräkningen av skatteförhöjningar i procent av skatten eller skattörena kan huvudsakligen frångås. Samtidigt föreslås att stadgandena till vissa delar får en mera allmän utformning.

I lagen föreslås dessutom vissa ändringar till följd av kapitalskattereformen samt vissa ändringar av teknisk natur i fråga om förfarandet.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 1994. Stadgandet om utlämnande av uppgifter avses emellertid träda i kraft så snart som möjligt, så att det kan tillämpas redan på uppgifter som utlämnas på grundval av beskattningen för 1992 genast efter att beskattningen slutförts.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Utvecklande av rättelse- och besvär förfarandet gällande beskattningen

1.1.1. Nuläge

Beskattningslagens (482/58) skatterättelse- och besvärssystem omfattar flera olika sätt att söka rättelse eller ändring. Likaså kan antingen skattebyrån, skattenämnden eller länsrätten direkt ha befogenheter i det första skedet. Skattebyrån rättar enligt 82 a § beskattningslagen

fel som inträffat vid debiteringen av skatt. Skattenämnden behandlar med stöd av 82 § alla skatterättelseärenden. Också korrigeringen av ett klart fel som konstaterats i beskattningen förutsätter för närvarande att saken behandlas i skattenämnden. Ett beslut i ett skatterättelseärende skall överklagas särskilt hos länsrätten. Skattenämnden är enligt 82 § 3 mom. skyldig att behandla också besvär till länsrätten gällande den ordinarie beskattningen som skatterättelser. Om undersökningen av det ärende som avses i besvären inte hör till området för skattenämndens befogenheter eller om det yr-

kande som framställts däri förkastas, skall skattenämnden till denna del hänskjuta saken till länsrätten för behandling. Besvär som inte gäller den ordinarie beskattningen liksom stats- och kommunalombudens besvär behandlas direkt i länsrätten. I beskattningsslagen stadgas inte bara om dessa sätt att söka rättelse och ändring utan också om prövningsnämnds-förfarandet. Ändring i den ordinarie beskattningen kan sökas hos prövningsnämnden genom skatteanmärkning inom den korta tid som stadgas i 92 §.

Systemet för sökande av rättelse och ändring i beskattningen har ansetts vara osammanhängande och svårbegripligt för de skattskyldiga. Det omfattar parallella sätt att rätta till beskattningsbeslut och är således oändamålsenligt för såväl de skattskyldiga som skatteförvaltningen. Den skattskyldiga kan ofta ha svårt att välja mellan de tillbudsstående sätten. Systemet har förenklats genom delreformer. De viktigaste av dem är 1982 och 1986 års ändringar (399/82 och 74/87), genom vilka grundbesvären slopades och en allmän besvärstid på fem år infördes. Skatterättelsemöjligheterna utvidgades samtidigt så, att det blev möjligt att rätta fel som inträffat i beskattningen genom skatterättelseförfarande oberoende av felets art. I motiveringen till regeringens proposition (HE 158/86 rd.) från 1986 sades att målet är att systemet vid ändringssökande skall göras tydligare och enklare bl.a. så, att prövningsnämnds- och skatterättelseförfarandena inom kort kunde sammanställas.

Vid justitieministeriet tillsattes den 24 januari 1990 Kommissionen för utvecklande av rättsskyddet vid beskattningen (kommittébetänkande 1992:7) vars centrala uppgift var att utreda möjligheterna att sammanställa nuvarande skatterättelse- och prövningsnämnds-förfarande genom en utveckling av skatterättelsesystemet. Kommissionen konstaterade i sitt betänkande att målen för utvecklande av besvärssystemet bör sättas så, att de motsvarar nuvarande rättsskyddsbegrepp. Viktigt är att fel som uppstår i beskattningen kan korrigeras i ett tidigt skede som möjligt och genom ett enkelt förfarande. Besvärssystemet måste således vara klart och effektivt. Detta gäller i synnerhet de fall där det är fråga om klara fel. Enligt arbetsgruppen för ändringssökande i beskattningen (Justitieministeriets lagberedningsavdelnings publikation 4/1993), som fortsatt Kommissionens för utvecklande av rättsskyd-

det vid beskattningen arbete, vore det i svår-tolkade fall viktigt att parterna får ett motive-rat beslut som bygger på en tillräcklig faktau-redning innan ärendet överklagas hos en för-valtningsdomstol.

1.1.2. Föreslagna ändringar

Utvidgningen av skatterättelsemöjligheterna i 1982 års reform har minskat betydelsen av anmärkningar som framställs hos prövnings-nämnden. Betydelsen har också minskat vä-sentligt p.g.a. den tidigare lagda utsändning av debetsedlar som införts under senare år, varvid klara fel har kunnat korrigeras på grundval av en fritt formulerad begäran om rättelse redan innan beskattningen slutförts. 1991 var antalet skatteanmärkningar ungefär hälften av antalet 1988 och mindre än hälften av antalet anmär-ningar under de föregående åren. Också skat-tenämnden har fungerat som ett effektivt och snabbt skatterättelseorgan. Besvären till läns-rätten har minskat till t.o.m. en tredjedel jämfört med tidigare. Eftersom det inte verkar finnas tillräckligt med ändamålsenliga uppgif-ter för två nämnder på lokalnivå föreslås att förfarandet förenklas och görs klarare så att det vid inkomst- och förmögenhetsbeskattning-en införs ett enhetligt rättelseförfarande i det första skedet. Prövningsnämnderna och skat-teanmärkningsförfarandet slopas. Ändring i beskattningen söks alltid hos skattenämnden genom ett rättelseyrkande. Förfarandet gäller också stats- och kommunalombuden och andra i 91 § 2 mom. nämnda myndigheter som har rätt att söka ändring. Ändring i skattenäm-ndens beslut får sökas hos länsrätten genom besvär.

1.2. Utvecklande av beskattningsförfarandet och utvidgat själv rättelseförfarande

1.2.1. Nuläge

Skattenämnden verkställer beskattningen med stöd av 71 § beskattningsslagen. De befo-genheter som tillkommer den har genom stad-gandet i 72 a § överförts till skattebyrån som för närvarande verkställer beskattningen i de flesta fall. Skattebyrån kan avgöra alla fall som gäller den ordinarie beskattningen, där beskatt-ningen baserar sig på meddelade uppgifter.

Den verkställer också beskattningen i de fall där avvikelser från skattedeklarationen inte överstiger 10 000 mk eller där avvikelserna inte påverkar skattens belopp. Skattebyrån bereder och lägger fram beskattningsförslag också i de fall där det är skattenämndens uppgift att verkställa beskattningen. I praktiken ändrar skattenämnderna inte just skattebyråns beskattningsförslag.

Uppgiftsfördelningen mellan skattenämnden och skattebyrån blir på grund av vad som anförts ovan vid punkt 1.1. föremål för ny granskning. Den var också det centrala utvecklingsobjektet för 1986 års reform, då skattebyråerna gavs beslutanderätt i klara och rutinerade beskattningsfall. Reformen gav nämnderna bättre möjlighet att sätta sig in i skattelagstiftningen, som ofta ändras, och utveckla sin sakkunskap i dessa ärenden. Detta behov har framhävts särskilt efter det att skattenämndens roll blev central även i förfarandet vid ändringssökande, i samband med 1982 års reform som gällde en utvidgning av skatterättelsen. Kommissionen för utvecklande av rättsskyddet vid beskattningen föreslog inte att uppgiftsfördelningen mellan skattenämnden och skattebyrån skulle förnyas. Kommissionen ansåg ändå att det vore till fördel för nämnden, som behandlar rättelseärenden, om den uttryckligen kunde koncentrera sig på rättelseärenden. Rättelseförfarandet kunde enligt kommissionen mera än för närvarande utgöra ett skede som liknar ett egentligt besvär förfarande vid behandlingen av ett ärende. Detta vore nödvändigt redan av den anledningen att klara fel i beskattningsbeslut nu kan korrigeras innan beskattningen slutförs. Till rättelseförfarandet styrs således mera än tidigare fall som är föremål för tolkning. Enligt arbetsgruppen för ändringssökande i beskattningen borde skattenämnderna fungera enbart som rättelseorgan. Då vore de i tolkningsfrågor inte bundna till den lösning som tillämpats när beskattningen verkställdes. Då kunde de lättare än för närvarande ändra ett beskattningsbeslut också när det inte är fråga om ett klart fel.

Med hjälp av nämndssystemet har man försökt garantera demokrati samt ett enhetligt beskattningsbemötande av olika skattebetalargrupper vid den direkta beskattningen. För närvarande stadgas betydligt mera detaljerat om grunderna för beskattningen än när nämndssystemet i tiden utvecklades. Bl.a. direktöverföringen av uppgifter och begränsningen

av deklarationsskyldigheten har förenklats själva beskattningsförfarandet. Sloandet av beskattning enligt prövning samt ändringen av kapitalinkomst- och fastighetsbeskattningen medverkar å andra sidan till att skattenämndernas betydelse som verkställare av den ordinarie beskattningen fortsätter att minska. Beskattningen av kapitalinkomster eliminerar beskattningsfrågan gällande hur inkomsten skall fördelas mellan olika skattetagarkommuner.

1.2.2. *Föreslagna ändringar*

Av ovan anförda skäl och därför att de ärenden som skall nu behandlas i skattenämnden också annars kan skötas billigare och effektivare som tjänstemannauppdrag föreslås att stadgandena gällande verkställande av beskattningen ändras så, att skattenämnden fungerar som ett organ som enbart behandlar rättelseyrkanden och att skattebyrån verkställer beskattningen till alla delar. I enlighet med detta övertar skattebyrån också verkställandet av efterbeskattningen liksom verkställandet av skatterättelser på myndighetens initiativ. Skattenämnden, som också ersätter prövningsnämnden, behandlar som första instans rättelseyrkanden och meddelar ett motiverat beslut i saken. Det viktigaste är att skapa förutsättningar för att länsrätterna närmast skall få ta emot enbart sådana yrkanden på ändring i beskattningen som på grund av sin natur uttryckligen skall avgöras vid domstolsförfarande.

I beskattningslagen finns inget stadgande som berättigar skattebyrån att rätta ett klart fel på den skatteskyldiges yrkande. Eventuellt kunde stadgandet om rättande av sakfel i lagen om förvaltningsförfarande (598/82) tillämpas. I syfte att klarlägga situationen och eftersom beskattningslagen i dess egenskap av procedurlag har försökt göras heltäckande föreslås att stadganden om skattebyråns själv rättelseförfarande intas i beskattningslagen. Enligt förslaget skall skattebyrån kunna avgöra ett rättelseyrkande som riktats till skattenämnden till de delar yrkandet godkänns. Till övriga delar skall skattenämnden avgöra saken. Förfarandet gäller enbart yrkanden som de skattskyldiga framställt. Stats- och kommunalombuden skall alltid framställa sina rättelseyrkanden till skattenämnden. I praktiken garanterar förfarandet

att klara fel korrigeras smidigt och snabbt till den skattskyldiges fördel.

1.3. Utvecklande av skattenämndens ställning

1.3.1. Nuläge

Om skattenämndernas bildande och sammansättning stadgas i 5—19 §§ beskattningsslagen. För närvarande finns en skattenämnd i varje kommun. De kan verka uppdelade på sektioner. Skattestyrelsen bestämmer skattenämndens medlemsantal och antalet sektioner. Skattenämnden skall dock ha en ordförande, minst en vice ordförande och minst två medlemmar. Likaså skall sektionerna ha minst fyra medlemmar. Skattedirektören för skattedistriktet är ordförande i skattenämnden. Kommunfullmäktige väljer medlemmarna i skattenämnden med undantag av ordföranden och bestämmer vilka av medlemmarna som skall fungera som vice ordförande samt, vid förhinder för skattedirektören, som ordförande. Medlemmarna i skattenämnden väljs med iakttagande av vad som i kommunallagen (953/76) stadgas om utseende av kommunens förtroendevalda. Vid valet skall dessutom eftersträvas att de olika skattebetalargrupperna om möjligt blir företrädare i nämnden.

Ett skattedistrikt kan omfatta en eller flera kommuner. I beslutsfattandet i samma skattedistrikt deltar de olika kommunernas nämnder. De beskattningsgrunder som de fastställer kan avvika från varandra också inom samma skattedistrikt.

Skattenämndernas ställning blir föremål för ny granskning på grund av ovanstående förslag vid punkterna 1.1 och 1.2 om en reform av rättelse- och besvärörfarandet och verkställandet av beskattningen. Arbetsgruppen för ändringssökande i beskattningen ansåg att det i det föreslagna systemet är viktigt att säkerställa att skattenämndens medlemmar och ordförande och den som fungerar som ställföreträdare för denne besitter sakkunskap. Medlemmarnas sakkunskap kunde säkerställas genom att varje skattedistrikt får en skattenämnd, dvs. de blir regionalt mera omfattande än nu, genom att deras uppgiftsbeskrivning ändras så att de i större utsträckning än nu utgör sakkunnigorgan i beskattningsfrågor och

genom att det ses till att de får sätta sig tillräckligt in i de frågor som de skall avgöra.

För närvarande finns det över 400 skattenämnder. De direkta kostnaderna för deras verksamhet uppgick 1992 till ca 11 milj. mk. En skattenämnd i varje kommun motsvarar inte längre behoven när det gäller verkställandet av beskattningen och endast i sällsynta undantag är lokalkännedom av avgörande betydelse när ett beskattningsbeslut fattas. Vid den pågående organisationsreformen inom skatteförvaltningen bildas större skattedistrikt än tidigare. För de skattskyldigas rättsskydd är det viktigt att de ärenden som skall behandlas av skattenämnden avgörs tillräckligt snabbt och smidigt också i skattedistrikt som omfattar flera kommuner. Nuläget närmast fördröjer ärendenas behandling och ökar förvaltningskostnaderna onödigt.

1.3.2. Föreslagna ändringar

För att säkerställa att skattenämnden besitter sakkunskap samt en snabb och enhetlig behandling av ärendena samt för att åstadkomma en administrativ inbesparing föreslås att det skall finnas en skattenämnd i varje skattedistrikt. Skattenämnden skall ha minst två representanter från varje kommun som hör till skattedistriktet. Beslut om antalet medlemmar i skattenämnden fattas av länskatteverket i stället för skattestyrelsen. Vid valet av medlemmar iakttas i tillämpliga delar vad som i kommunallagen stadgas om gemensamma organ. Då kan olika skattebetalargrupper representation beaktas redan när kommunen ställer upp sina egna kandidater. Skattenämnderna kan liksom för närvarande verka uppdelade på sektioner. Ordförande för skattenämnden är skattedirektören och vid förhinder för honom en annan av länskatteverket förordnad tjänsteman vid skattebyrån. Valet av de andra vice ordförandena samt beslutanderätten angående antalet sektioner föreslås bli överförd från skattestyrelsen till skattenämnden. Den skall också kunna fatta beslut om uppgiftsfördelningen mellan sektionerna och om deras medlemmar. Minimiantalet medlemmar i sektionerna föreslås bli ändrat så, att sektionerna skall ha minst två medlemmar utöver ordföranden. Förslagen gör det också möjligt att bilda kommunvisa sektioner. Enligt förslaget skall en kommunvis

sektion inrättas vid skattenämnden, om kommunstyrelsen föreslår det beträffande kommunen i fråga. I systemet med kommunvisa ombud föreslås inga ändringar.

1.4. Ändringar gällande skatteförhöjningar

En skatteförhöjning räknas vid statsbeskattningen på skatten. Vid kommunalbeskattningen bestäms den i form av skattören. Stadganden om saken ingår i 77 § beskattningsslagen. Skattestyrelsen har dessutom meddelat tillämpningsanvisningar om skatteförhöjning i sina årliga anvisningar för förenhetligande av beskattningen.

Att beräkna skatteförhöjningar är för närvarande en arbetsdryg och dyr åtgärd som inte längre motsvarar sitt ändamål. Kapitalskatte-reformen gör för sin del beräkningen av skatteförhöjningar ännu mera invecklad. Extra ränteavdrag och underskottsgottgörelse enligt den nya inkomstskattelagen dras av från skatten. Eftersom skatteförhöjning vid statsbeskattningen beräknas av skatten och vid kommunalbeskattningen i form av skattören, måste det extra ränteavdraget och underskottsgottgörelsen beräknas flera gånger. Detta gör datasystemen invecklade, svårbegripliga och känsliga för fel.

I syfte att förenkla beräkningen av skatteförhöjningar och för att kostnaderna skall bli så låga som möjlig föreslås att skatteförhöjningar skall påföras i schematiska markbelopp så de inte längre är beroende av inkomsterna eller förmögenheten. De föreslagna markbeloppen motsvarar nuvarande beskattnings- och rättspraxis. Till dessa delar ändras situationen inte. De intäkter som fås i form av skatteförhöjningar skall således vara desamma som för närvarande men kostnaderna sjunker.

I syfte att undvika onödiga förhöjningar föreslås att stadgandena samtidigt får en allmänare utformning så, att skattebyråerna också kan låta bli att påföra en förhöjning. För närvarande har skattebyråerna inte denna prövningsrätt.

Det är också nödvändigt att påföra skatteförhöjning i sådana fall där den skattskyldiga har dragit sig undan skatteförhöjning. Av denna anledning föreslås att 77 § får en allmänna utformning som möjliggör skatteförhöjningar i sådana fall.

Huruvida skatteförhöjning påförs när dekla-

rationsskyldigheten har försumrats beror för närvarande på slutresultatet av beskattningen. Strukturen hos det föreslagna stadgandet gör det möjligt att påföra skatteförhöjning på enhetliga grunder i alla likadana fall där deklARATIONSSKYLDIGHETEN försumrats.

1.5. Ändringar gällande begränsat skattskyldigas kommunalskatt, beskattningssort och skattedeclaration samt förenhetligande av tiden för inlämnande av skogsskattedeclaration

I samband med kapitalskatte-reformen ändrades lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/78), den s.k. källskattelagen, så att begränsat skattskyldiga i praktiken betalar kommunalskatt endast för sidoarv eller -gåva. I beskattningsslagens stadganden om saken har denna ändring inte beaktats. Av denna anledning föreslås att 34, 62 och 63 §§ beskattningsslagen ändras i motsvarighet till ändringen av källskattelagen (ändring 1544/92). Enligt förslaget betalas kommunalskatt till staten eller, om inkomsten har förvärvats i landskapet Åland, på nuvarande sätt till den åländska kommunen i fråga. Skattedeclarationen inlämnas till den skattebyrå där beskattningen verkställs. Av administrativa orsaker föreslås dock att förfarandet decentraliseras så att beskattningen alltid verkställs av den skattebyrå inom vars område den skattskyldige har idkat näringsverksamhet från ett fast driftställe eller där den fasta egendomen är belägen. Detta gäller också de fall där den skattskyldiga har fast egendom i flera kommuner än en eller annan skattepliktig förmögenhet i Finland.

Tiden för inlämnande av deklARATIONEN föreslås bli förenhetligad oberoende av valet av skogsskattesystem. Detta är nödvändigt för att tiden för inlämnande av skattedeclarationen skall vara densamma oberoende av vilket skogsskattesystem som valts.

1.6. Utlämnande av offentliga uppgifter till kommunerna och upphävande av stadgandet om anvisning om återbetalning

I beskattningsslagen ingår inte något stadgande som skulle ge skatteförvaltningen rätt att massutlämna offentliga beskattningssuppgifter

till de kommunala myndigheterna för skötseln av deras lagstadgade uppgifter. Efter att personregisterlagen (471/87) trätt i kraft har uppgifterna utlämnats med hjälp av datasekretessnämndens årliga undantagslov. För att rätta till situationen föreslås att det till beskattningslagen fogas en ny 80 a § som berättigar till utlämnande av uppgifterna.

Avsikten med detta förslag är inte att lösa frågan om utlämnandet av uppgifterna i dess helhet. Bland andra konsumtionskreditkommissionen och dataombudsmannen har förutsett att det skall stadgas om beskattningens register i lag.

Stadgandet i 84 § gällande anvisning om återbetalning har tillämpats i samband med efterbeskattning eller skatterättelse. Med stöd av det har dubbel beskattning av samma inkomst under olika skatteår undvikits. Om den situation som anvisningen om återbetalning avser har sedermera stadgats heltäckande genom det stadgande i 100 a § som gäller följdändring (556/92). Anvisning om återbetalning är ett invecklat och tekniskt svårt system som går parallellt med 100 a §. Av denna anledning föreslås att stadgandet om anvisning om återbetalning upphävs som onödigt.

2. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i finansministeriet som tjänsteuppdrag utgående från skattestyrelsens förslag. Förslagen gällande ändringssökande- och besvärssystemet för beskattningen har beretts i samarbete med justitieministeriet

och vid beredningen har beaktats de viktigaste ställningstagandena och förslagen från kommissionen för utvecklande av rättsskyddet vid beskattningen och den arbetsgrupp som utrett ändringssökandet i beskattningen.

3. Propositionens verkningar i fråga om ekonomi och organisation

Verkställandet av beskattningen i skattebyråerna och ombildandet av skattenämnden till ett rättelseorgan i varje skattedistrikt medför i skattedistrikt som omfattar flera kommuner en väsentlig ändring jämfört med det nuvarande nämndsystemet. Valet av medlemmar till skattenämnden sker i samarbete mellan de kommuner som hör till skattedistriktet. Ett minskat antal skattenämnder sänker de årliga kostnaderna för nämndförfarandet från nuvarande 11 milj. mk till minst hälften. Enbart slopandet av prövningsnämnderna medför en årlig inbesparing på över två milj. mk. Ändringarna minskar arbetsbördan inom skatteförvaltningen och uppenbarligen också skattenämndens sammanträden. Inbesparingarna i personarbetstiden kunde styras till en mera ingående behandling av de rättelseyrkanden som skattenämnden skall avgöra. Förenklingen av skatteförhöjningsstadgandena och upphävandet av stadgandet om anvisning om återbetalning minskar den tid som åtgår till teknisk planering, beskattningsarbete samt tillsyn över skatteuppbörden och sänker således kostnaderna.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

5 §. Det föreslås att paragrafnumreringen ändras. I sak motsvarar förslaget den nuvarande 6 §.

6 §. Det föreslås att det skall finnas en skattenämnd i varje skattedistrikt i stället för en nämnd i varje kommun. Till nämnder som regionalt sett är större än de nuvarande vore det samtidigt möjligt att få den sakkunskap som behövs för behandlingen av besvärärenden.

Nämnderna skall emellertid också kunna verka uppdelade på sektioner liksom för närvarande. Samtidigt skall det vara möjligt att ha kommunvisa sektioner. Om saken stadgas närmare i 7 och 17 §§.

7 §. I paragrafen stadgas om skattenämndens sammansättning. Minimiantalet medlemmar i nämnden är för närvarande fyra. Enligt förslaget skall nämnden ha minst två medlemmar från varje kommun som hör till skattedistriktet. Dessutom skall nämnden på samma sätt

som för närvarande ha en ordförande och minst en vice ordförande. Förslaget garanterar en minimirepresentation för olika stora och speciellt små kommuner i skattedistriktets nämnd. Samtidigt gör förslaget det möjligt att bilda kommunvisa sektioner.

Beslutanderätten angående antalet medlemmar i skattenämnden föreslås bli överförd från skattestyrelsen till länsskatteverket. Huvudregeln är att nämnden skall ha två medlemmar från varje kommun som hör till skattedistriktet. Avvikelser från detta görs närmast av funktionella orsaker. I de större skattedistriktet diskuterar skattedirektören med kommunerna utgående från deras förslag. Avgörandena fattas i praktiken liksom för närvarande på lokalnivå, varvid kommunernas egna förslag är av central betydelse.

8 §. Ordförande i skattenämnden är för närvarande skattedirektören för skattedistriktet. I det föreslagna systemet är det viktigt att säkerställa att skattenämndens medlemmar och i synnerhet dess ordförande besitter sakkunskap. I de fall där flera kommuner hör till ett skattedistrikt har skattedirektören inte praktiska möjligheter att delta i alla sammanträden. Nämndens ordförande skall besitta tillräcklig sakkunskap och vid behov ha beredskap att föredra ett ärende. Av statsekonomiska orsaker är det inte möjligt med ordförande med uppgiften som huvudsyssla och särskilda behörighetskrav för andra än tjänstemannaordförande är i nuläget inte möjligt på grund av nämndernas antal.

Av denna anledning föreslås att 1 mom. ändras så, att vid förhinder för skattedirektören fungerar någon annan av länsskatteverket förordnad tjänsteman som ordförande. I praktiken kan det t.ex. bli fråga om skattedirektörerna för de tidigare indragna skattedistriktet, om de arbetar inom skatteförvaltningen.

För närvarande beslutar kommunfullmäktige vilka av nämndens medlemmar som fungerar som vice ordförande och vem av vice ordförandena som vid förhinder för ordföranden enligt 1 mom. fungerar som ordförande i nämnden. Kommunfullmäktige har i praktiken inga möjligheter att välja vice ordförande för en nämnd som består av företrädare för flera kommuner. Av denna anledning föreslås att befogenheten överförs till skattenämnden som också annars sköter nämndens interna val.

9 §. I paragrafen stadgas om förfarandet vid val av medlemmar till nämnden. På valet av

medlemmar till skattenämnderna tillämpas det sedvanliga förfarandet vid val av kommunala förtroendevalda. Också nämndmedlemmarnas behörighet bestäms enligt kommunallagens stadganden.

För att olika skattebetalargrupperns representation skall beaktas tillräckligt i nämnden föreslås att vid valet av medlemmar skall dessutom i tillämpliga delar iaktas vad som i kommunlagen (953/76) stadgas om gemensamma organ. Kommunerna kan i enlighet därmed komma överens om hur de utser en del av medlemmarna i ett sådant organ i en kommun som genom ett avtal har ombetrotts att sköta frågor som är gemensamma för de kommuner som ingått avtalet. Tillämpningen av motsvarande förfarande på skattenämnden gör det möjligt att beakta en tillräckligt mångsidig representation redan när en kommun ställer upp sina egna kandidater. Samtidigt kan språkfrågorna beaktas till nödvändiga delar. Förslaget ansluter sig till 7 §.

12 §. Om skattenämndens sammanträdesort stadgas i 1 mom. För närvarande skall sammanträdena hållas inom kommunen eller av särskilda skäl i ett närbeläget befolkningscentrum. När det blir skattedistriktet och inte kommunerna som skall ha skattenämnder hålls sammanträdena allmänt inom skattedistriktet. Det föreligger inget särskilt behov av att ange sammanträdesorten. Av denna anledning föreslås att 1 mom. upphävs såsom onödigt. Samtidigt föreslås att hänvisningen till skattenämnden i 2 mom. preciseras eftersom 1 mom. upphävs.

17 §. Enligt 1 mom. beslutar skattestyrelsen om antalet sektioner i skattenämnden. Det föreslås att beslutanderätten överförs till skattenämnden. Samtidigt föreslås att nämnden skall kunna besluta om uppgiftsfördelningen mellan sektionerna samt om deras medlemmar. Förslaget i 7 § gör det också möjligt för sektionerna att arbeta kommunvis. Enligt förslaget har nämnden en kommunvis sektion om kommunstyrelsen föreslår det beträffande kommunen i fråga. Förslagen skall i praktiken läggas fram i samband med förslagen till medlemmar i början av nämndens mandatperiod, när nämnderna konstituerar sig. Sektionerna kan också på nuvarande sätt uppdelas enligt sakkategori, t.ex. i sektioner som behandlar löntagare, jordbrukare och näringsinkomstskatteskyldiga. Om förslaget genomförs blir det möjligt för nämnderna att tillämpa de

sammansättningar och arbetssätt som bäst motsvarar de lokala förhållandena.

Minimiantalet medlemmar i en sektion föreslås samtidigt bli ändrat från nuvarande fyra så, att sektionen har minst två medlemmar utöver den som fungerar som ordförande. Om förslaget genomförs blir beslutsfattandet vid omröstningar klarare och det stöder också möjligheten att bilda kommunvisa sektioner.

I 2 mom. stadgas om ordföranden för en sektion. I enlighet med vad som föreslås i 8 § skall också ordföranden för en sektion vid förhinder för skattedirektören vara en av länskatteverket förordnad annan tjänsteman vid skattebyrån. Om ingendera av dessa fungerar som ordförande för sektionen, förordnar skattnämnden på nuvarande sätt någon av vice ordförandena till ordförande. Nämnden förordnar fortfarande också sektionens övriga medlemmar.

23—26 §§. I enlighet med förslagen gällande en reform av beskattningens besvärssystem föreslås en övergång till ett system där förfarandet med skatteanmärkning hos prövningsnämnden, vilket är parallellt med skatterättssejeförfarandet, slopas. Då kommer skatterättssejeförskandet hos skattnämnden att ersätta den tidigare skatteanmärkningen hos prövningsnämnden. När ändring söks i ett beskattningsbeslut kommer rättelseyrkande hos skattnämnden enligt 92 § alltid att utgöra det första steget. Av denna anledning föreslås att stadgandena gällande prövningsnämnden slopas som överlappande.

Förslagen ansluter sig till reformen av uppgiftsfördelningen mellan skattnämnden och skattebyråerna så, att skattnämnderna ombildas till organ som enbart behandlar rättelseyrkanden och att beskattningen verkställs som tjänsteuppdrag. Förslag gällande saken ingår i 71 och 72 §§.

34 §. I paragrafen stadgas om till vilken skattebyrå skattedeklarationen skall inlämnas. Den som är allmänt skattskyldig i Finland inlämnar sin skattedeklaration till hemkommunens skattebyrå som verkställer både stats- och kommunalbeskattningen. En begränsat skattskyldig skall lämna sin skattedeklaration till skattebyrån i det skattedistrikt som enligt 63 § 1 mom. 2-4 punkten verkställer beskattningen. I samband med kapitalskattereformen minskar de begränsat skattskyldigas skyldighet att betala kommunalskatt väsentligt. För närvarande erlägger dessa skattskyldiga i praktiken kom-

munalskatt närmast enbart för s.k. sidoarv och sidogåva. Av denna anledning föreslås att 34 § 5 mom. ändras i enlighet med förslaget till 63 § nedan så, att en begränsat skattskyldig inlämnar sin skattedeklaration till den skattebyrå som i ettvar fall verkställer beskattningen.

39 §. I paragrafen stadgas om tiden för inlämnande av skattedeklarationen. Skattedeklarationen skall för varje skatteår ges in senast den 31 januari följande år. Yrkesutövare och de som idkar jordbruk får likväl ge in skattedeklarationerna senast den 1 mars. Detsamma gäller skattskyldiga som enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk beskattas för nettoinkomst av skogsbruk. Beskattningen av inkomsten av skogsbruk förnyades i samband med kapitalskattereformen. Man övergår från arealbaserad beskattning till beskattning av virkesförsäljningsinkomsterna. Den som får dylik kapitalinkomst av skogsbruket borde lämna in sin skattedeklaration under januari. Fysiska personer, dödsbon och av dessa bildade beskattningssammanslutningar, som är skogsägare, har dock rätt att välja om de övergår till beskattning av den faktiska virkesförsäljningsinkomsten redan 1993 eller först efter en 13 år lång övergångsperiod. Valet skall göras innan beskattning för 1993 har slutförts. I praktiken gör skogsägaren sitt val i samband med skattedeklarationen gällande 1993 års inkomster. De förhandsinfillda deklara-tionsblanketterna kan postas först i månadsskiftet januari-februari till de skattskyldiga som idkar skogsbruk. För att tiden för inlämnande av skattedeklarationen skall vara densamma för skogsägare som idkar jordbruk oberoende av vilket skogsskattesystem den skattskyldige väljer föreslås i det nya 5 mom. ett stadgande om att finansministeriet av särskilda skäl kan förlänga tiden för inlämnande av skattedeklarationen.

Ändringen ökar den administrativa smidigheten och förbättrar den skattskyldiges rättskydd när han ges längre tid att fylla i skattedeklarationen.

40 §. I paragrafen stadgas om skyldighet att lämna uppgifter som kompletterar skattedeklarationen. Eftersom stadgandena om länskattnämnder har upphävts genom den lag som gavs den 30 december 1992 (1548/92), föreslås att hänvisningarna till ordföranden i länskattnämnden eller i en sektion i den slopas som onödiga.

43 §. I 1 mom. stadgas om en bokföringskyldigs skyldighet att för skattegranskning

förete sina affärs- och bokföringsböcker och det material som ansluter sig till dem. I 2 mom. stadgas bl.a. om den skattskyldiges skyldighet att vid skattegranskningen ställa hjälpmedel till granskarens förfogande.

För att man i samband med skattegranskningen också skall kunna behandla maskinläsbart material med hjälp av ADB, föreslås att paragrafen kompletteras med ett omnämnande av skyldigheten att förete maskinläsbart material och skattegranskarens rätt att vid skattegranskningar använda den ADB- eller annan tekniska utrustning som skall granskas. Den föreslagna ändringen, som möjliggör ADB-granskningar, motsvarar till innehållet den ändring som företagits i lagen om förskotts- uppbörd i samband med kapitalskattereformen.

45 och 46 §§. I de aktuella paragraferna stadgas om vissa myndigheters, personers och samfunds skyldighet att ge skattemyndigheterna uppgifter om skattskyldiga. Om uppgifter som regelbundet skall lämnas till skattemyndigheterna stadgas i 45 §. I fall som avses i 1 mom. 9 punkten skall sjukförsäkringsbyrån och arbetsplatskassan halvårsvis lämna skattemyndigheterna uppgifter om de av läkare, laboratorier och röntgenanstalter uppburna arvoden, över vilka kvitto företetts sjukvårdsbyrån eller arbetsplatskassan.

Uppgifterna har kommit till användning närmast i samband med granskningar, varvid det har varit möjligt att kontrollera tillförlitligheten hos läkarens bokföring i fråga om enskilda prestationer. Systemet ger litet och är dyrt för folkpensionsanstalten.

Det är billigare att samla in och överföra uppgifterna till skatteförvaltningen med hjälp av ADB. För skatteförvaltningen räcker det att endast de löneuppgifter den behöver på begäran ställs till dess förfogande. I enlighet med detta föreslås att lagrummet slopas i 45 § och fogas till 46 §, där det stadgas om uppgifter som skall ges skattemyndigheten på dess uppmaning.

62 §. I paragrafen stadgas till vilken kommun en begränsat skattskyldig skall betala kommunalskatt. Med stöd av detta lagrum betalas skatt i praktiken närmast enbart för s.k. sidoarv eller sidogåva, som enligt 86 § inkomstskattelagen (1535/92) är skattepliktig inkomst vid beskattningen. Det föreslås att paragrafen ändras i enlighet med detta så att kommunal-

skatten alltid betalas till staten. Närmare stadganden om saken ingår i 63 §.

Kommunalskatt skall emellertid i enlighet med den gällande lagstiftningen för Åland fortfarande betalas till behöriga åländska kommun när beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställs av Ålands skattebyrå.

63 och 63 a §§. I 63 § stadgas om beskattningsorten, dvs. om vilken skattenämnd eller skattebyrå som verkställer beskattningen och i 63 a § om vilken skattenämnd eller skattebyrå som fastställer den grund enligt vilken en sammanslutnings inkomst samt förlust skall delas upp. I lagrummen föreslås de ändringar som föranleds av att befogenheterna mellan skattebyrån och skattenämnden omfördelas så, att det alltid är skattebyrån som verkställer beskattningen. Om saken stadgas i 71 och 72 a §§ i förslaget.

För närvarande verkställs beskattningen enligt 63 § 1 mom. 1 punkten av skattebyrån eller skattenämnden i den skattskyldiges hemkommun. Denna huvudregel avser stats- och kommunalskatt, samfundsinkomstskatt samt den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkringspremie som påförs den skattskyldige i enlighet med 1 §. Hänvisningarna i 63 § 1 mom. 1 punkten till motsvarande skatter är onödiga och det föreslås att de slopas i detta lagrum.

Samtidigt föreslås att paragrafens tekniska uppbyggnad görs klarare så att om beskattningsorten för allmänt skattskyldiga och begränsat skattskyldiga stadgas i olika moment. Stadganden om allmänt skattskyldigas beskattningssort skall ingå i 1 mom. och stadganden om begränsat skattskyldigas i 2 mom.

De ändringar som föreslås i det nya 2 mom. beror på att begränsat skattskyldigas skyldighet att betala kommunalskatt har minskat på grund av kapitalskattereformen. I Finland finns ca 30 000 begränsat skattskyldiga vilkas beskattning verkställs enligt beskattningsslagen. Av dem har mera än 2000 inkomst eller förmögenhet i flera än en kommun. Att koncentrera verkställandet av beskattningen till en skattebyrå, t.ex. Helsingfors skatteverk, är inte motiverat p.g.a. det stora antalet skattskyldiga. Av denna anledning föreslås att beskattningen enligt 2 mom. 1 punkten skall verkställas av den skattebyrå inom vars område den skattskyldige har idkat sin verksamhet eller där den fasta egendomen i fråga är belägen. I andra fall skall beskattningen verkställas av Helsingfors

skatteverk eller Ålands skattebyrå. Detta skall närmast gälla s.k. sidoarv och sidogåvor.

71 §. Uppgiftsfördelningen mellan skattnämnden och skattebyrån föreslås bli ändrad så, att beskattningen till alla delar verkställs i skattebyrån. I enlighet med detta blir det också skattebyråns uppgift att verkställa efterbeskattningen.

Hänvisningen till att beskattningsmaterialet behandlas förberedelsevis i skattebyrån innan ett ärende behandlas i skattnämnden föreslås med anledning av vad som föreslagits ovan bli slopad i 1 mom som onödig.

Fel som avses i 82 och 82 a §§ och som skattemyndigheten iakttagit på tjänstens vägnar har i regel varit obestridda och skattemyndigheterna hade bort beakta dem redan när beskattningen verkställdes. I dessa fall görs rättelsen för närvarande av skattnämnden till de delar det inte har varit fråga om en rättelse av debiteringen. Rättelsen av dessa fel som iakttagits på tjänstens vägnar är i allmänhet inte förknippade med prövningsrätt. Det vore ändamålsenligast att rätta dessa fel i skattebyrån omedelbart när felen iakttagits. Det föreslås att 71 § beskattninglagen kompletteras med ett stadgande om detta.

De föreslagna ändringarna har att göra med att skattnämnderna ändras till organ som behandlar enbart yrkanden på rättelse.

72 a §. I paragrafen stadgas om uppgiftsfördelningen mellan skattnämnden och skattebyrån vid verkställandet av beskattningen. I 1 mom. föreslås att skattnämnden skall vara ett organ som behandlar enbart rättelseyrkanden. Den skall alltid utgöra den första instansen vid ändringssökande. Det centrala målet för det reviderade rättsskyddssystemet är att felaktiga beslut skall kunna korrigeras i ett så tidigt skede som möjligt. Det vore också i överensstämmelse med den skattskyldiges rättsskydd att klara fel i beskattningen kunde rättas till så snabbt och smidigt som möjligt. Av denna anledning föreslås i 2 mom. att skattebyrån skall kunna avgöra ett rättelseyrkande som framställts av en person som avses i 91 § 1 mom. till de delar yrkandet godkänns helt.

De föreslagna ändringarna skapar samtidigt en central förutsättning för att parterna redan i det skede då rättelseyrkandet framställs och inte först i domstolen skall förete en utredning som är tillräcklig för att beslutet skall kunna rättas till.

77 §. I 77 § stadgas om skatteförhöjning.

Skatteförhöjningen skall enligt förslaget vara högst 1000 mk, om det är fråga om en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i skattedeklarationen eller en annan uppgift. Om det är fråga om en väsentlig försummelse eller bristfällighet föreslås att skatteförhöjningen skall vara högst 5 000 mk. För en felaktig skattedeklaration till följd av den skattskyldiges medvetna eller grova vårdslöshet föreslås att för den inkomst som lagts till påförs en skatteförhöjning på 5—30 procent av den inkomst som lagts till och i fråga om förmögenheten 0,5—1,0 procent av tillgångarna. Förhöjningens minimibelopp föreslås dock alltid vara 5 000 mk. Till skillnad från nu skall skattebyrån vid behov kunna låta bli att påföra skatteförhöjning. Denna prövningsrätt är nödvändig för att man skall kunna undvika att onödiga förhöjningar påförs. Medvetna fall förutsätter dock särskilda skäl för att förhöjning inte påförs. Som ett sådant fall kan anses det att en person som permanent dragit sig undan samhället och som man vet att saknar inkomster försummar deklaraationsskyldigheten.

Efter att kapitalskatteformen genomförts är det förmånligt för den skattskyldige att få sin inkomst beskattad som kapitalinkomst. I synnerhet i de fall där den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet uppger sin inkomst som fel inkomstslag är det skäl att skatteförhöjningen är så sträng som möjligt. På detta sätt skall förfaras i synnerhet i de situationer där särskilda åtgärder har vidtagits för att undvika skatt på förvärvsinkomster. Av denna anledning föreslås att skatteförhöjningen också i dessa fall alltid skall vara minst 5 000 mk.

För närvarande påförs ingen skatteförhöjning om den skattskyldige inte påförs skatt. För konstaterande av skattskyldighet måste man i allmänhet alltid kräva skattedeklaration av den skattskyldige, om inte hans deklaraationsskyldighet är begränsad. Om det som resultat av utredningsarbetet konstateras att ingen skatt påförs, har skatteförvaltningen inte kunnat bestämma om påföljder för en sådan skattskyldig. Att en skattskyldig t.ex. inte inlämnar skattedeklaration kan vara av betydelse inte bara för den skattskyldiges egen beskattning utan också för en annan skattskyldigs beskattning. Förfarandet medför också arbete och kostnader för skatteförvaltningen. Av denna anledning föreslås att det skall vara

möjligt att påföra skatteförhöjning i dylika fall också när den skattskyldige inte påförs skatt.

Påförande av skatteförhöjning i fall som avses i 77 § 1 mom. 1 och 2 punkten har för närvarande förutsatt att den skattskyldige inte har följt en bevisligen erhållen uppmaning. Den skattskyldige har således kunnat undvika skatteförhöjningen genom att dra sig undan, t.ex. låta bli att lösa ut ett rekommenderat brev som skattebyrån sänt. Av denna anledning föreslås att det till 77 § fogas ett stadgande som gör det möjligt att påföra skatteförhöjning också i dessa fall.

77 a §. För att avdragen från skatten och underskottsgottgårelsen inte skall minska en påförd skatteförhöjning föreslås att skatteförhöjning påförs först efter att de dragits av.

Det föreslås att skatteförhöjningen på nuvarande sätt redovisas till skattetagarna i enlighet med den utdelning som bestäms i lagen om skatteuppbörd. För närvarande redovisas ingen skatteförhöjning till församlingarna. Eftersom det tekniskt vore svårt att slopa deras andel föreslås att också församlingarna i framtiden får en andel som motsvarar deras utdelning. Om en skattskyldig som inte påförs annan skatt påförs skatteförhöjning, föreslås att skatteförhöjningen skall redovisas till staten.

Stadgandena i den nuvarande 77 a § blir samtidigt ny 77 b §.

80 a §. Det är nödvändigt att i beskattningslagen få ett permanent stadgande om massutlämnande av offentliga beskattningsuppgifter till kommunala myndigheter för skötseln av deras lagstadgade uppgifter. Kommunerna har av tradition fått disponera uppgifterna i skattelängden. Efter att personregisterlagen trätt i kraft har saken dock årligen krävt datasekretessnämndens undantagslov. Det aktuella förfarandet har varit en temporär lösning och förutsätter att det så snabbt som möjligt stadgas om saken i lag. Av denna anledning föreslås att till beskattningslagen fogas en ny 80 a § om detta.

82 §. I paragrafen stadgas om skatterättelse såväl till den skattskyldiges fördel som till hans nackdel. I samma paragraf stadgas att skatterättelse anhängiggörs på skriftligt yrkande av den skattskyldige eller av någon annan som enligt 91 § 1 mom. är berättigad att söka ändring eller på initiativ av myndigheten. I paragrafen stadgas dessutom att besvär som anförts av den skattskyldige först skall behandlas såsom skatterättelse.

Stadgandena om skatterättelse föreslås bli förtydligade så, att i 82 § stadgas enbart om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel. Rättelse skall enligt 1 mom. i allmänhet kunna göras under likadana förutsättningar som för närvarande. Beskattningen skall kunna rättas trots att ärendet har avgjorts genom ett beslut på ett rättelseyrkande enligt 92 §. I ett sådant fall blir det fråga om skatterättelse till den skattskyldiges nackdel närmast i den händelse att det finns ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag i beslutet på rättelseyrkandet. Beskattningen skall inte kunna rättas till den skattskyldiges nackdel, om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

För närvarande kan skatterättelse till den skattskyldiges nackdel göras inom under två år efter det år under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes. Tiden två år räknas enligt 2 mom. från utgången av beskattningsåret. Till dessa delar skiljer sig förslaget från det nuvarande stadgandet i fråga om ordalydelsen men inte i fråga om innehållet. Med beskattningsåret avses då beskattningsåret enligt definitionen i 2 § 2 mom. beskattningslagen, dvs. kalenderåret efter skatteåret.

82 a §. I paragrafen föreslås ett stadgande om skatterättelse till den skattskyldiges fördel på myndighetens initiativ. Ett felaktigt beskattningsbeslut skall enligt 1 mom. kunna rättas oberoende av felets art. Om den skattskyldige skriftligen begär att beskattningsbeslutet skall rättas, är det inte fråga om en skatterättelse på myndighetens initiativ enligt 82 a §, utan om ett skatterättelseyrkande, om vilket stadgas i 92 §. Beskattningen kan dock rättas på tjänstens vägnar i enlighet med 82 a §, om den skattskyldige muntligen har begärt rättelse av beskattningen, men inte framställt ett skriftligt rättelseyrkande.

En skatterättelse till den skattskyldiges fördel på myndighetens initiativ skall enligt 2 mom. liksom för närvarande kunna göras inom fem år efter beskattningsårets utgång. Den aktuella tiden motsvarar den tid som i 92 § stadgas för den skattskyldiges rättelseyrkande.

Beskattningen skall också kunna rättas på tjänstens vägnar i det fall att saken tidigare har avgjorts i samband med efterbeskattning eller genom ett beslut på rättelseyrkande, ifall rättelsen görs inom fem år efter utgången av beskattningsåret. En skatterättelse på myndighetens initiativ görs av skattebyrån.

82 b §. Stadgandena i den nuvarande 82 a §,

som gäller rättelse av debitering, föreslås bli ny 82 b §. Rättelse av debitering skall kunna ske på yrkande av den skattskyldige på det sätt som förelås i 92 § eller på myndighetens initiativ varvid rättelsen liksom för närvarande görs av skattebyrån.

84 §. Stadgandet om anvisning om återbetalning är invecklat, tekniskt mycket svårt och parallellt med 100 a §. Av denna anledning föreslås att det upphävs som onödigt.

92 §. Det första steget när det gäller sökande av ändring i påförande och debitering av skatt enligt beskattningslagen skall alltid vara ett skriftligt rättelseyrkande enligt 1 mom. till skattenämnden. Detta gäller både den skattskyldiges och skattetagarens överklagande. Ändamålet med förfarandet är att felaktiga beslut skall kunna rättas till i ett så tidigt skede som möjligt och att man alltid skall få ett motiverat beslut av skattenämnen i saken innan besvär kan anföras hos länsrätten. När rättelseyrkandet behandlas skall också de eventuella tilläggsutredningar som behövs för att avgöra saken inhämtas. Reformen minskar besvären till länsrätten och påskyndar behandlingen av besvär i länsrätten.

Behandlingen av ett rättelseyrkande i skattenämnden skall vara ett i lagen om förvaltningsförfarande (598/82) avsett förvaltningsförfarande, och därför iakttas t.ex. stadgandena om hörande av part och motivering av beslut i lagen om förvaltningsförfarande. I de fall där rättelseyrkandet gäller skattebyråns beslut skall det inte vara fråga om myndighetens självrättelse. Förfarandet med rättelseyrkande skall till sin natur närmast vara ett internt besvärsskede inom förvaltningen, eftersom det skall vara en förutsättning för att en sak skall kunna överklagas hos länsrätten.

Ett rättelseyrkande skall enligt 2 mom. behandlas i skattenämnden för det skattedistrikt där den beskattning som är föremål för rättelseyrkandet har verkställts.

92 a §. Den skattskyldige skall enligt 1 mom. framställa rättelseyrkande inom fem år efter utgången av beskattningsåret. Tiden motsvarar den skattskyldiges nuvarande besvärstid på fem år.

Skattetagaren skall framställa rättelseyrkande inom sex månader efter utgången av beskattningsåret. Tiden motsvarar skattetagarens nuvarande tid för inlämnande av besvär till länsrätten.

För andra situationer än den ordinarie be-

skattningen föreslås i 2 mom. utöver tiden fem år en särskild 60 dagars tidsfrist från delgivningen av beslutet. Denna tid motsvarar den särskilda tid som nu stadgas för skatterättelse.

För behandlingen av skatterättelse skall inte längre stadgas någon tidsfrist. Den tid som går åt till behandlingen av ett rättelseyrkande beror bl.a. på sakens natur och hur omfattande tilläggsutredningar som måste inhämtas i saken. Avsikten är dock att rättelseyrkanden redan med tanke på målen för systemet skall behandlas så snabbt som möjligt i skattenämnden.

93 §. I 1 mom. stadgas om behörig länsrätt. I paragrafen föreslås de ändringar som följer av förfarandet med rättelseyrkande. Till övriga delar motsvarar paragrafen nuvarande 93 §.

93 a §. I paragrafen föreslås de ändringar som följer av reformen av förfarandet med rättelseyrkande. Till övriga delar motsvarar paragrafen nuvarande 93 a §.

93 c §. Ett beskattningsbeslut enligt beskattningslagen kan inte överklagas hos länsrätten, om inte ändring i ärendet först har sökts hos skattenämnden genom rättelseyrkande. I det fall att den skattskyldige skulle ha sökt ändring i beskattningsbeslutet genom direkt besvär hos länsrätten, överförs besvären till skattenämnden för att behandlas som rättelseyrkande enligt 92 §. Förfarandet gäller inte skattetagarens besvär.

Den skattskyldiges besvär kan på grundval av denna paragraf överföras till skattenämnden oberoende av om besvären har tillställts skattebyrån eller länsrätten. Ett rättelseyrkande anses i ett dylikt fall har blivit anhängigt när besvären har inkommit till skattebyrån eller länsrätten. Det är inte nödvändigt att fatta ett särskilt beslut om överföringen av ett ärende.

96 e §. Det föreslås att stadgandena om prövningsnämndens skatteanmärkningsförfarande slopas och att stadganden om de ändringar som följer av det nya förfarandet med rättelseyrkande fogas till den.

97 och 100 §. I paragrafen förslås att de ändringar som följer av förfarandet med rättelseyrkande görs.

102 §. Paragrafen föreslås bli upphävd som onödig.

113 §. I 3 och 5 mom. föreslås de ändringar som följer av upphävandet av stadgandena gällande prövningsnämnden och det nya förfarandet med rättelseyrkande.

2. Ikraftträdande och övergångsstadganden

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1994. 80 a § som gäller utlämnande av uppgifter avses dock träda i kraft den 1 november 1993, när beskattningen för 1992 blir klar. Stadgandet kan således tillämpas redan på de offentliga uppgifterna gällande beskattningen för 1992 och något undantagslov behövs inte längre.

På grund av kapitalskattereformen är det nödvändigt att i övergångsstadgandet stadga att 62, 63, 77 och 77 a §§ tillämpas första gången först vid beskattningen för 1993.

I 2 mom. i övergångsstadgandet stadgas om förfarandet i de situationer där det är fråga om

besvär, skatterättelser och rättelser av debitering som anhängiggjorts innan lagen trätt i kraft.

Avsikten är att skatteanmärkningar gällande beskattningen för 1992 som ännu inte avgjorts när lagen träder i kraft skall kunna behandlas i prövningsnämnden. Likaså är avsikten att ärenden som återförvisats till skattenämnden för ny behandling när lagen träder i kraft skall kunna behandlas i skattenämnden.

Med avvikelse från det förfarande som stadgas i lagen skall de nya skattenämnderna 1994 kunna väljas ännu före början av april.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 12 § 1 mom., 23-26 §§, 45 § 1 mom. 9 punkten, 84 och 102 §§,

av dessa lagrum 23 § sådan den lyder delvis ändrad genom lagar av den 30 januari 1987 och den 5 december 1969 (74/87 och 740/69), 24 § sådan den lyder i lag av den 23 juni 1977 (511/77), 26 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 februari 1991 (189/91), 45 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag av den 7 maj 1965 (260/65), 84 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 4 juli 1963 och den 21 december 1979 (374/63 och 980/79) samt genom nämnda lag av den 30 januari 1987 samt 102 § sådan den lyder i lag av den 31 december 1974 (1023/74),

ändras 5-7 §§, 8 § 1 och 3 mom., 9 § 1 mom., 12 § 2 mom., 17 §, 34 § 5 mom., 40 och 43 §§, 45 § 1 mom. 8 punkten, 62, 63 och 63 a §§, 71 § 1 mom., 72 a, 77, 77 a, 82, 82 a och 92 §§, 93 § 1 och 2 mom., 93 a, 96 e, 97 och 100 §§ samt 113 § 3 och 5 mom.,

av dessa lagrum 6 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 januari 1987 och lag av den 23 december 1987 (1121/87), 7 § sådan den lyder i förstnämnda lag, 8 § 3 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 23 juni 1977, 17 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 23 december 1987 och lag av den 29 december 1988 (1243/88), 34 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1548/92), 40 § sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988, 43 § sådan den lyder ändrad genom lag av den 31 december 1974 (1024/74) och nämnda lag av den 29 december 1988, 62 och 63 §§ sådana de lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 63 a § sådan den lyder i lag av den 9 november 1990 (957/90), 71 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 72 a § sådan den lyder i lag av den 26 juni 1992 (556/92), 77 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 30 januari 1987, 77 a § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 82 § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 82 a § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 12 juni 1964 och den 28 maj 1982 (321/64 och 399/82), 92 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 november 1991 (1300/91) samt nämnda lagar av den 23 juni 1977 och den 30 december 1992, 93 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 december 1992 och 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 93 a § sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 1 november 1991 och 30 december 1992, 96 e § sådan den lyder ändrad genom lag av den 25 februari 1983 (223/83) och nämnda lag av den 30 december 1992, 97 § sådan den lyder i nämnda lag av den 26 juni 1992, 100 § sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988 och 113 § 3 och 5 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 25 februari 1983, samt

fogas till 39 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 31 december 1974 och den 30 december 1992, ett nytt 5 mom., till 46 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 15 december 1967 (547/67) och lag av den 22 december 1978 (1035/78), en ny 9 punkt, till lagen nya 77 b, 80 a, 82 a och 82 b, 92 a och 93 c §§ samt till 138 § ett 2 mom. som följer:

5 §

Landet indelas i *skattedistrikt*, som omfattar en eller flera kommuner. Skattedistriktet bestäms av statsrådet, sedan kommunstyrelserna och länsstyrelsen hörts.

I varje skattedistrikt finns en *skattebyrå*, vars förläggning bestäms av skattestyrelsen sedan länsstyrelsen och kommunstyrelserna hörts.

Chef för skattebyrån är skattedistriktets *skattedirektör*.

6 §

I varje skattedistrikt finns en skattenämnd. Skattenämnden kan verka uppdelad på sektioner.

7 §

Skattenämnden består av en ordförande, minst en vice ordförande samt minst två andra medlemmar från varje kommun som hör till skattedistriktet enligt vad länskatteverket bestämmer efter att ha hört vederbörande kommunstyrelserna.

8 §

Ordförande i skattenämnden är skattedirektören för skattedistriktet eller, vid förhinder för honom, någon annan av länskatteverket förordnad tjänsteman vid skattebyrån.

Skattenämnden beslutar vilka av skattenämndens medlemmar som skall fungera som nämndens vice ordförande och vilken av vice ordförandena som vid förhinder för den i 1 mom. avsedda ordföranden skall fungera som ordförande för nämnden.

9 §

Medlemmarna i skattenämnden väljs med iakttagande av vad som i kommunallagen (953/76) stadgas om utseende av kommunens förtroendevalda. De olika skattebetalargrupperna skall om möjligt vara företrädna i nämnden. När medlemmarna i nämnden väljs skall dessutom i tillämpliga delar iakttagas vad som i kommunallagen stadgas om gemensamma organ.

12 §

Meddelande om skattenämndens sammanträde skall delges, förutom nämndens medlemmar, även stats- och kommunalombuden.

17 §

Skattenämnden beslutar om antalet sektioner i skattenämnden, om uppgiftsfördelningen mellan sektionerna och om deras medlemmar. I skattenämnden finns dock en sektion för envar kommun om kommunstyrelsen framställer detta. En sektion skall dock alltid ha minst två medlemmar utöver den som fungerar som ordförande.

Ordförande för en sektion är skattedirektören eller, vid förhinder för honom, någon annan av länskatteverket förordnad tjänsteman vid skattebyrån eller, om ingendera av dessa tjänstgör som ordförande för sektionen, den av vice ordförandena som skattenämnden förordnar.

34 §

I det fall som avses i 63 § 2 mom. 1 punkten skall skattedeklarationen inges till skattebyrån i det skattedistrikt inom vars område näringsverksamheten har idkats från ett fast driftställe eller inom vars område fastigheten är belägen eller inom vars område det finska bolag eller det finska andelslag har hemort på grundval av vars aktier eller andelar den skattskyldige har besuttit fastigheten eller en del av den och i det fall som avses i 2 punkten samma moment till Helsingfors skatteverk eller till Ålands skattebyrå.

39 §

Finansministeriet kan av särskilda skäl förlänga den tid för inlämnande av skattedeklarationen som stadgas i denna paragraf.

40 §

Den skattskyldige skall på uppmaning, under samma förpliktelse som gäller skattedeklarationen, förutom denna även lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid hans beskattning, verkställande av skattegranskning eller handläggning av ansökan om ändring i hans beskattning. Uppmaningen ges av skattedirektören, ordföranden i en sektion i skattenämnden, stats- eller kommunalombudet, beskattningsombudet, prövningsombudet eller behörig tjänsteman eller arbetstagare vid skattestyrelsen, länskatteverket eller skattebyrån.

43 §

En skattskyldig, som enligt lag är bokföringsskyldig eller som på det sätt som avses i 37 § 4 mom. bör föra bok över sina inkomster och utgifter, skall på uppmaning av myndighet som avses i 40 § i Finland för granskning av nämnda myndighet eller av en sakkunnig person, som förordnats av nämnda myndighet och som kan anses vara ojävig, visa sina affärs- och

bokföringsböcker, sitt inventarium och sina specifikationer till balansräkningen jämte bilagor, liksom verifikationsmaterialet och allt annat material som hör till redovisningen, avtal och skuldebrev, protokoll, korrespondens, beskrivning över förfarandet vid maskinell bokföring samt övriga upptagningar, som kan behövas vid hans beskattande, vid verkställande av skattegranskning eller vid behandlingen av en ansökan om ändring i hans beskattning, samt visa lager och annan egendom som hör till näringsverksamheten. Med upptagning avses i denna lag framställningar i skrift eller bild (*handling*) eller sådana datamedier vilkas innehåll kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniska hjälpmedel (*teknisk upptagning*). Granskningen kan förrättas redan under skatteåret.

Granskningen av upptagningar skall om möjligt förrättas i den skattskyldiges affärslokal eller en räkenskaps- eller servicebyrå som anlitas av honom. Om granskningen förrättas i en sådan lokal eller byrå, skall den skattskyldige ställa ändamålsenliga lokaliteter samt behövliga hjälpmedel och biträden till granskarens förfogande. Med hjälpmedel avses i denna lag skriv- och räknemaskiner, kopieringsapparater samt datorer eller andra tekniska hjälpmedel, med vilka de tekniska upptagningarna kan återges i en form kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas. Kan granskningen inte utan olägenhet förrättas på ett ställe som avses ovan, kan den förrättas på länskatteverket eller skattebyrån. En granskning som sker genom skattebyråns försorg kan likväl alltid förrättas på vederbörande skattebyrå. Upptagningarna skall lämnas för granskning där eller sändas till det ställe där granskningen förrättas. Av de tekniska upptagningarna skall på uppmaning av myndighet som avses i 40 § framställas kopior för granskarens bruk om det är nödvändigt med avseende på granskningen. Över granskningen skall avfattas en berättelse.

45 §

För beskattningen åligger det nedan nämnda myndigheter, personer och samfund att till skattemyndigheterna eller nedan nämnda samfund inom januari för föregående kalenderår och i det fall som avses i 2 punkten vid den tidpunkt som skattestyrelsen bestämmer halvårsvis ge in följande handlingar och uppgifter:

8) föreståndare för renbeteslag angående

antalet renar, äldre och yngre än ett år särskilt angivna, som under föregående renskötselföring räknats och av renägare i renbeteslaget innehaft.

46 §

Nedannämnda myndigheter, personer och samfund skola på anmaning av myndighet, som avses i 40 §, meddela:

9) sjukförsäkringsbyrå och arbetsplatskassa angående de av läkare samt i lagen om privata sjukvårds- och undersökningsanstalter (426/64) avsedda privata laboratorier och röntgenanstalter uppburna arvoden, över vilka kvitto företetts sjukvårdsbyrån eller arbetsplatskassan.

62 §

Om en begränsat skattskyldig skall betala kommunalskatt enligt de stadganden som gäller detta fastställs den beskattningsbara inkomsten som om den skattskyldiges hemkommun vid ingången av skatteåret hade varit Helsingfors och skatten betalas till staten.

63 §

Beskattningen verkställs av skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun.

Beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställs av

1) skattebyrån i den kommun där det fasta driftstället eller fastigheten finns eller i aktiebolagets eller andelslagets hemkommun, om den skattskyldige i Finland har idkat näring från ett fast driftställe eller om han ägt, besittit eller överlåtit här belägen fast egendom eller sådana aktier eller andelar i ett finskt aktiebolag eller andelslag som berättigar till besittning av fastigheten eller en del av den, eller

2) Helsingfors skatteverk, i annat än i 1 punkten avsett fall, om inte inkomsten erhållits från landskapet Åland varvid Ålands skattebyrå verkställer beskattningen.

Har makar, på vilka stadgandena om makar i inkomstskattelagen tillämpas, olika hemkommuner, skall skattebyrån i mannens hemkommun med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom. även verkställa hustruns beskattning och fastställa antalet skattören som tillkommer hennes hemkommun. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall utan dröjsmål underrättas om beskattningen.

Skatterättelse och efterbeskattning skall

verkställas av den skattebyrå där skatten hade bort påföras om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Skattestyrelsen bestämmer beskattningsorten i de fall där verkställandet av beskattningen inte enligt 1 och 3 mom. kan anses ankomma på någon skattebyrå. Skattestyrelsen kan även av särskilda skäl som har samband med det tekniska utförandet bestämma att skatteberedningen skall utföras på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

63 a §

Skattebyrån i en sammanslutnings hemkommun skall fastställa den grund enligt vilken sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt förlust och skulder skall delas upp mellan delägarna.

71 §

Den ordinarie beskattningen och efterbeskattningen verkställs av skattebyrån, som också rättar i 82, 82 a och 82 b §§ avsedda fel som den iakttagit.

72 a §

Skattenämnden avgör i 92 § avsedda rättelseyrkanden som gäller beskattningen.

Skattebyrån kan dock avgöra rättelseyrkande, som framställts av en person som avses i 91 § 1 mom., till de delar yrkandet godkänns.

77 §

Om en mindre briställighet eller ett mindre fel vidlåder skattedeklarationen eller en annan uppgift eller handling som den skattskyldige inlämnat och den skattskyldige inte hörsammat en bevisligen avsänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet eller om den skattskyldige utan giltig orsak har inlämnat skattedeklarationen eller en annan stadgad uppgift eller handling för sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 1 000 mk.

Om den skattskyldige har inlämnat skattedeklarationen eller en annan stadgad uppgift eller handling behäftad med väsentliga brister eller fel eller inlämnat dem först efter en bevisligen avsänd uppmaning, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 5 000 mk.

Om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har inlämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan stadgad uppgift

eller handling eller inte alls har inlämnat skattedeklaration, påföras som skatteförhöjning i fråga om den inkomst som lagts till 5—30 procent av sistnämnda inkomst och i fråga om den förmögenhet som lagts till 0,5—1,0 procent av de tillgångar som lagts till, dock minst 5 000 mk, om inte något annat följer av särskilda skäl. Skatteförhöjning påföras enligt detta moment också när den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

77 a §

Skatteförhöjningen påföras efter avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen i hela hundra mark så, att överskjutande markbelopp inte påföras.

Skatteförhöjningen redovisas till skattetagarna i enlighet med 3 och 2 a kap. lagen om skatteuppbörd. Om skatt eller avgift inte debiteras i samband med skatteförhöjningen, redovisas skatteförhöjningen till staten.

77 b §

De förluster som avses i 118—120 §§ inkomstskattelagen fastställs vid den ordinarie beskattningen. Förlust fastställs dock inte, om den skattskyldige inte utan uppmaning har gett in skattedeklaration.

Förlust kan fastställas på nytt i samband med att förlust dras av eller vid efterbeskattning eller skatterättelse.

80 a §

Offentliga beskattningsuppgifter kan för skötseln av de kommunala myndigheternas lagstadgade uppgifter utlämnas till kommunstyrelsen, som ansvarar för användningen av registret i kommunen och med beaktande av personregisterlagens stadganden ser till att de nödvändiga uppgifterna lämnas vidare för behörigt ändamål.

På utlämnandet av offentliga beskattningsuppgifter tillämpas till övriga delar stadgandena i lagen om allmänna handlingars offentlighet. Om offentliga beskattningsuppgifter utlämnas till någon annan än behörig person eller en myndighet som avses i 1 mom. får uppgifterna inte innehålla den skattskyldiges personbeteckning.

82 §

Har en skattskyldig utan egen förskyllan på grund av ett räknefel eller ett därmed jämför-

bart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del helt eller delvis undgått stadgad skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på besvär (*skatterättelse till den skattskyldiges nackdel*).

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år från utgången av beskattningsåret.

Innan rättelse görs skall den skattskyldige om möjligt beredas tillfälle att bli hörd i saken.

82 a §

Har en skattskyldig på grund av ett fel påförts för stor skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på besvär (*skatterättelse till den skattskyldiges fördel*).

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från utgången av beskattningsåret.

82 b §

Har ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag inträffat vid debiteringen, skall debiteringen rättas (*rättelse av debitering*).

Rättelse av debitering till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år, räknat från ingången av det kalenderår som följer på det år under vilket debiteringen verkställdes. Rättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från utgången av beskattningsåret och även senare på grundvalen av rättelseyrkande som framställts inom sagda tid. Görs rättelse av debitering till den skattskyldiges nackdel, skall han, om möjligt, innan rättelsen görs beredas tillfälle att bli hörd i saken.

Angående rättelse av debitering gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse.

92 §

Den skattskyldige eller någon annan som enligt 91 § har rätt att söka ändring får söka ändring hos skattenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om inte saken avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet skall framställas till skattenämnden i det skattedistrikt där den beskattning verkställdes som rättelseyrkandet gäller. Rättelseyrkandet skall tillställas skattebyrån inom den tid som nämns i 92 a §.

92 a §

Den skattskyldige och andra personer som

nämns i 91 § 1 mom. skall framställa rättelseyrkande inom fem år från utgången av beskattningsåret. Stats- och kommunalombud och andra myndigheter som avses i 91 § 2 mom. skall framställa rättelseyrkande senast inom sex månader från utgången av beskattningsåret.

Över skattebyråns beslut gällande efterbeskattning, skatterättelse, rättelse av debitering och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som stadgas i 1 mom. framställas inom 60 dagar efter den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om de myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. räknas tidsfristen härvid dock från det beslutet fattades.

93 §

Den skattskyldige eller envar annan som enligt 91 § har rätt att söka ändring får söka ändring i ett beslut, som meddelats på grund av rättelseyrkande, genom besvär hos länsrätten i det län där den skattskyldiges hemkommun finns. Har beskattningen verkställts i Helsingfors på den grund att den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Om beskattningen enligt 63 § annars har verkställts i en annan kommun än den skattskyldiges hemkommun, söks ändring hos länsrätten i det län där beskattningen har verkställts. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna söks hos länsrätten i det län där sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. Besvärsskriften skall tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

Besvärstiden för den skattskyldige eller andra som enligt 91 § 1 mom. är berättigade att söka ändring är fem år och besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. sex månader, räknat från början av det år som följer på det under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes. Över beslut på rättelseyrkande får dock besvär, utan hinder av den ovan angivna tiden, anföras inom 60 dagar efter den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. räknas härvid dock från det beslutet fattades.

93 a §

Skattebyrån skall i händelse av besvär av en myndighet som nämns i 91 § 2 mom. bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär av en sådan person som nämns i 91 § 1 mom. stats- och kommunalombuden tillfälle att avge bemötande och vid behov gemäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Handlingarna skall åtföljas av en avskrift av skattenämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet. Till handlingarna skall dessutom fogas ett utlåtande av skattedirektören över besvär.

93 c §

Besvär som en skattskyldig eller någon annan sådan person som nämns i 91 § 1 mom. anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skattenämnden som rättelseyrkande, behandlas som ett rättelseyrkande. Beslut fattas då inte om att lämna besvären utan prövning.

96 e §

Har en myndighet genom ett beslut på ett rättelseyrkande eller besvär förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat ett beslut gällande beskattningen, skall den myndighet som gör ändringen fastställa grunden för ändringen. Skattebyrån skall, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas i 71 § 2 mom., beräkna de ändringar som förorsakas av beslutet eller utslaget. Avskrift av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrätts ovan avsedda utslag skall sändas till länsrätten och skattebyrån samt, om utslaget gäller kommunalbeskattningen, till kommunstyrelsen.

Om en myndighets utslag gäller beskattning som verkställts med stöd av 63 § 3 mom., beräknas de i 1 mom. angivna ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt där beskattningen enligt nämnda lagrum har verkställts. Skattebyrån skall utan dröjsmål underrätta den skattebyrå inom vars distrikt den skattskyldige under skatteåret haft sin hemkommun om beslutet gällande ändringen.

97 §

Om det vid rättelse av beskattningen eller handläggningen av besvär framgår att skatten inte har fastställts på rätt beskattningssort, skall skattebyrån, skattenämnden, länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen, om de inte anser

sig kunna avgöra ärendet direkt, hänskjuta detta till den skattebyrå som borde ha verkställt beskattningen.

100 §

Har beskattningen för någon kommuns vidkommande blivit i väsentlig mån oriktigt verkställd, kan högsta förvaltningsdomstolen upphäva beskattningen i dess helhet eller till behövliga delar och förordna att ny beskattning skall verkställas. Yrkande på detta framställs skriftligen av statsombudet, länskatteverket, kommunalombudet, kommunstyrelsen eller någon i kommunen beskattad. Yrkandet skall tillställas skattebyrån inom trettio dagar efter att beskattningen har slutförts. Skattebyrån skall utan dröjsmål sända yrkandet och den av skattebyrån avgivna förklaringen till högsta förvaltningsdomstolen. Ärendet skall i högsta förvaltningsdomstolen handläggas i bråds-kande ordning.

113 §

Har någon genom skattebyråns eller skattenämndens beslut på ett rättelseyrkande eller besvärssinstansens beslut förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grund av beslutet eller utslaget, skall den skattskyldige tillställas en ny debetsedel och den obetalda skatten jämte på denna med stöd av 2 mom. möjligen erlagd ränta uppbäras.

Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om rättelseyrkande.

Denna lag träder i kraft den 199 , dock så att 80 a § träder i kraft den 199 .

Stadgandena gällande beskattningssort som avses i 62 och 63 §§ samt skatteförhöjning som avses i 77 och 77 a § tillämpas första gången vid beskattningen för 1993.

På besvär som riktats till länsrätten, skatterättelseyrkanden som riktats till skattenämnden och yrkanden gällande rättelse av debitering som riktats till skattebyrån, vilka anhängigjorts innan denna lag trätt i kraft och som behandlas i skattebyrån, tillämpas vad som i 72 a § stadgas om behandling av rättelseyrkanden. Om ett ärende som avses i besvär har avgjorts genom ett beslut på skatteanmärkning eller besvär eller om det yrkande som framställts i

besvär förkastas, skall skattenämnden dock till dessa delar överföra ärendet till länsrätten.

Vid beskattningen för 1992 gäller angående prövningsnämnden och angående det förfarande som skall iakttas i prövningsnämnden samt angående sökande av ändring i prövningsnämndens beslut gällande beskattning som verkställts också för tiden före 1992 vad om därom stadgats innan denna lag trätt i kraft. Skatteinmärkingar behandlas innan lagen träder i kraft av behörig prövningsnämnd.

På ärenden som högsta förvaltningsdomsto-

len, länsrätten och prövningsnämnden före denna lags ikraftträdande återförvisat till skattenämnden för ny behandling tillämpas vad som innan lagen trätt i kraft har stadgats om skattenämndens rätt att verkställa beskattning.

Utan hinder av vad som stadgats i 8 § 4 mom. väljs skattenämndens medlemmar första gången efter att lagen trätt i kraft före den 31 mars 1994, efter att länskatteverket har fastställt antalet representater för varje kommun. Kommunstyrelsen skall lägga fram sitt i 17 § avsedda förslag inom samma tid.

Helsingfors den 7 september 1993

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av beskattningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i beskattningslagen av den 12 december 1958 (482/58) 12 § 1 mom., 23—26 §§, 45 § 1 mom. 9 punkten, 84 och 102 §§,

av dessa lagrum 23 § sådan den lyder delvis ändrad genom lagar av den 30 januari 1987 och den 5 december 1969 (74/87 och 740/69), 24 § sådan den lyder i lag av den 23 juni 1977 (511/77), 26 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 februari 1991 (189/91), 45 § 1 mom. 9 punkten sådan den lyder i lag av den 7 maj 1965 (260/65), 84 § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 4 juli 1963 och den 21 december 1979 (374/63 och 980/79) samt genom nämnda lag av den 30 januari 1987 samt 102 § sådan den lyder i lag av den 31 december 1974 (1023/74),

ändras 5-7 §§, 8 § 1 och 3 mom., 9 § 1 mom., 12 § 2 mom., 17 §, 34 § 5 mom., 40 och 43 §§, 45 § 1 mom. 8 punkten, 62, 63 och 63 a §§, 71 § 1 mom., 72 a, 77, 77 a, 82, 82 a och 92 §§, 93 § 1 och 2 mom., 93 a, 96 e, 97 och 100 §§ samt 113 § 3 och 5 mom.,

av dessa lagrum 6 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 30 januari 1987 och lag av den 23 december 1987 (1121/87), 7 § sådan den lyder i förstnämnda lag, 8 § 3 mom. och 9 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 23 juni 1977, 17 § sådan den lyder ändrad genom nämnda lag av den 23 december 1987 och lag av den 29 december 1988 (1243/88), 34 § 5 mom. sådant det lyder i lag av den 30 december 1992 (1548/92), 40 § sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988, 43 § sådan den lyder ändrad genom lag av den 31 december 1974 (1024/74) och nämnda lag av den 29 december 1988, 62 och 63 §§ sådana de lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 63 a § sådan den lyder i lag av den 9 november 1990 (957/90), 71 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 72 a § sådan den lyder i lag av den 26 juni 1992 (556/92), 77 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 30 januari 1987, 77 a § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 december 1992, 82 § sådan den lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 82 a § sådan den lyder ändrad genom lagar av den 12 juni 1964 och den 28 maj 1982 (321/64 och 399/82), 92 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 1 november 1991 (1300/91) samt nämnda lagar av den 23 juni 1977 och den 30 december 1992, 93 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 december 1992 och 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag av den 30 januari 1987, 93 a § sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 1 november 1991 och 30 december 1992, 96 e § sådan den lyder ändrad genom lag av den 25 februari 1983 (223/83) och nämnda lag av den 30 december 1992, 97 § sådan den lyder i nämnda lag av den 26 juni 1992, 100 § sådan den lyder i nämnda lag av den 29 december 1988 och 113 § 3 och 5 mom. sådana de lyder i nämnda lag av den 25 februari 1983, samt

fogas till 39 §, sådan den lyder ändrad genom nämnda lagar av den 31 december 1974 och den 30 december 1992, ett nytt 5 mom., till 46 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 15 december 1967 (547/67) och lag av den 22 december 1978 (1035/78), en ny 9 punkt, till lagen nya 77 b, 80 a, 82 a och 82 b, 92 a och 93 c §§ samt till 138 § ett 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

6 §

Landet indelas i *skattedistrikt*, som omfattar en eller flera kommuner. Skattedistriktet bestäms av statrådet, sedan kommunstyrelserna och länsstyrelsen hörts.

Föreslagen lydelse

5 §

Landet indelas i *skattedistrikt*, som omfattar en eller flera kommuner. Skattedistriktet bestäms av statsrådet, sedan kommunstyrelserna och länsstyrelsen hörts.

Gällande lydelse

I varje skattedistrikt finns en *skattebyrå*, vars förläggning bestäms av skattestyrelsen sedan länsstyrelsen och kommunstyrelserna hörts.

Chef för skattebyrån är skattedistriktets *skattedirektör*.

5 §

I varje *kommun* finnes en *skattenämnd*.

Skattenämnd må verka uppdelad på sektioner.

7 §

Skattenämnden består av en ordförande, minst en vice ordförande samt minst två andra medlemmar enligt vad skattestyrelsen bestämmer efter att ha hört kommunstyrelsen.

8 §

Ordförande i skattenämnd är skattedirektören för skattedistriktet.

Kommunfullmäktige bestämma vilka av skattenämndens medlemmar som skola fungera såsom nämnden viceordförande och vilken av viceordförandena som vid förfall för ordföranden skall fungera såsom ordörande för nämnden.

9 §

Medlemmarna i skattenämnden väljas med iakttagande av vad i kommunallagen (953/76) är stadgat om utseende av kommuns förtroendevalda. Vid val av medlemmar i nämnden skall dessutom eftersträvas att de olika skattebetalargrupperna såvitt möjligt bli företrädade i nämnden.

12 §

Skattenämnd bör sammanträda inom kommunen eller, där skattenämnden av särskilda skäl finner det ändamålsenligt, i närbeläget befolkningscentrum.

Meddelande om nämndens sammanträde bör

Föreslagen lydelse

I varje skattedistrikt finns en *skattebyrå*, vars förläggning bestäms av skattestyrelsen sedan länsstyrelsen och kommunstyrelserna hörts.

Chef för skattebyrån är skattedistriktets *skattedirektör*.

6 §

I varje *skattedistrikt* finns en *skattenämnd*.

Skattenämnden kan verka uppdelad på sektioner.

7 §

Skattenämnden består av en ordförande, minst en vice ordförande samt minst två andra medlemmar *från varje kommun som hör till skattedistriktet* enligt vad länsstatteverket bestämmer efter att ha hört *vederbörande* kommunstyrelserna.

8 §

Ordförande i skattenämnden är skattedirektören för skattedistriktet *eller, vid förhinder för honom, någon annan av länsstatteverket förordnad tjänsteman vid skattebyrån.*

Skattenämnden beslutar vilka av skattenämndens medlemmar som skall fungera som nämndens vice ordförande och vilken av vice ordförandena som vid förhinder för den i 1 mom. avsedda ordföranden skall fungera som ordförande för nämnden.

9 §

Medlemmarna i skattenämnden väljs med iakttagande av vad som i kommunallagen (953/76) stadgas om utseende av kommunens förtroendevalda. De olika skattebetalargrupperna skall om möjligt vara företrädade i nämnden. *När medlemmarna i nämnden väljs skall dessutom i tillämpliga delar iakttas vad som i kommunallagen stadgas om gemensamma organ.*

12 §

(1 mom. upphävs)

Meddelande om *skattenämndens* samman-

Gällande lydelse

delgivas, förutom nämndens medlemmar, även stats- och kommunalombuden.

17 §

Skattenämndens sektioner, vilkas antal fastställs av skattestyrelsen, har minst fyra medlemmar.

Ordförande för sektionen är skattedirektören eller, om han inte tjänstgör såsom ordförande för sektionen, den av viceordförandena som skattenämnden förordnar. Sektionens övriga medlemmar förordnas av nämnden.

23 §

I varje kommun finnes en prövningsnämnd.

Stats- och kommunalombud, skattestyrelsens och länsskatteverkets behöriga tjänstemän samt av nämnden kallade sakkunniga har rätt att närvara vid skattenämndens sammanträde och delta i diskussionen. Obehöriga får inte vara närvarande vid sammanträdena.

Prövningsnämnden må vara uppdelad på sektioner, vilkas antal fastställs av skattestyrelsen och som består av minst sex medlemmar.

24 §

Viceordförandena och de övriga medlemmarna i prövningsnämnden samt suppleanterna för dem väljas i samma ordning som viceordförandena och de övriga ledamöterna samt suppleanterna i skattenämnd. Av medlemmarna i prövningsnämnden skall en del, likväl mindre än hälften, tillhöra skattenämnden.

25 §

I prövningsnämnden bevakar statsombudet vid skattenämnden statens rätt samt kommunalombudet kommunens, församlingarnas och folkpensionsantaltens rätt.

26 §

På prövningsnämnden och dess sektion samt dess ordförande, viceordförande och ledamöter skall vad om skattenämnd och dess sektion samt ordförande, viceordförande och ledamöter är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Föreslagen lydelse

träde skall delges, förutom nämndens medlemmar, även stats- och kommunalombuden.

17 §

Skattenämnden beslutar om antalet sektioner i skattenämnden, om uppgiftsfördelningen mellan sektionerna och om deras medlemmar. I skattenämnden finns dock en sektion för envar kommun om kommunstyrelsen framställer detta. En sektion skall dock alltid ha minst två medlemmar utöver den som fungerar som ordförande.

Ordförande för en sektion är skattedirektören eller, vid förhinder för honom, någon annan av länsskatteverket förordnad tjänsteman vid skattebyrån eller, om ingendera av dessa tjänstgör som ordförande för sektionen, den av viceordförandena som skattenämnden förordnar.

(upphävs)

(upphävs)

(upphävs)

(upphävs)

Gällande lydelse

En behörig tjänsteman vid skatteförvaltningen har för att övervaka beskattningen och för att utreda beskattningsförslaget rätt att delta i prövningsnämnden sammanträden och diskussioner.

Föreslagen lydelse

34 §

I det fall som avses i 63 § 1 mom. 2 punkten skall skattedeklaration inges till skattebyrån i det skattedistrikt där näringsverksamheten har idkats från ett fast driftsställe eller där fastigheten är belägen, i det fall som avses i 3 punkten till Helsingfors skatteverk och i det fall som avses i 4 punkten till Ålands skattebyrå.

I det fall som avses i 63 § 2 mom. 1 punkten skall skattedeklarationen inges till skattebyrån i det skattedistrikt inom vars område näringsverksamheten har idkats från ett fast driftsställe eller inom vars område fastigheten är belägen eller inom vars område det finska bolag eller det finska andelslag har hemort på grundval av vars aktier eller andelar den skattskyldige har besuttit fastigheten eller en del av den och i det fall som avses i 2 punkten samma moment till Helsingfors skatteverk eller till Ålands skattebyrå.

39 §

Finansministeriet kan av särskilda skäl förlänga den tid för inlämnande av skattedeklarationen som stadgas i denna paragraf.

40 §

Den skattskyldige skall på uppmaning, under samma förpliktelse som gäller skattedeklarationen, förutom denna även lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid hans beskattning, verkställande av skattegranskning eller handläggning av ansökan om ändring i hans beskattning. Uppmaningen ges av skattedirektören, ordföranden i en sektion i skattenämnden, *ordföranden i länsskattenämnden eller dess sektion eller av stats- eller kommunalombudet, beskattningsombudet, prövningsombudet eller behörig tjänsteman eller arbetstagare i arbetsavtalsförhållande* vid skattestyrelsen, länsskatteverket eller skattebyrån.

40 §

Den skattskyldige skall på uppmaning, under samma förpliktelse som gäller skattedeklarationen, förutom denna även lämna de kompletterande uppgifter och utredningar som kan behövas vid hans beskattning, verkställande av skattegranskning eller handläggning av ansökan om ändring i hans beskattning. Uppmaningen ges av skattedirektören, ordföranden i en sektion i skattenämnden, stats- eller kommunalombudet, beskattningsombudet, prövningsombudet eller behörig tjänsteman eller arbetstagare vid skattestyrelsen, länsskatteverket eller skattebyrån.

43 §

Skattskyldig, som enligt lag är bokföringskyldig eller som på sätt i 37 § 4 mom. avses, bör föra bok över sina inkomster och utgifter, skall på uppmaning av ovan i 40 § avsedd myndighet i Finland för granskning förete sagda myndighet eller av denna förordnad sakkunnig och ojävig person sina affärs- och

43 §

En skattskyldig, som enligt lag är bokföringskyldig eller som på det sätt som avses i 37 § 4 mom. bör föra bok över sina inkomster och utgifter, skall på uppmaning av myndighet som avses i 40 § i Finland för granskning av nämnda myndighet eller av en sakkunnig person, som förordnats av nämnda myndighet och

Gällande lydelse

räkenskapsböcker, sina inventarier och specifikationer till balansräkningen med bilagor såsom även verifikationsmaterialet och allt annat material, som hör till redovisningsverksamheten, kontrakt och skuldesedlar, protokoll, korrespondens, metodbeskrivning över maskinell bokföring samt andra handlingar, vilka kunna vara av nöden vid hans beskattande, vid verkställande av skattegranskning eller vid handläggning av ansökan om ändring i hans beskattning, samt uppvisa de till näringsverksamheten hörande lagren och den övriga egendomen. Granskningen kan verkställas redan under skatteåret.

Handlingarna skall om möjligt granskas i den skattskyldiges affärslokal eller i den räkenskaps- eller servicebyrå som han anlitar. Verkställs granskningen i en sådan lokal eller byrå, måste den skattskyldige ställa ändamålsenliga rum samt behövliga hjälpmedel och biträden till granskarens förfogande. Kan granskningen inte utan förfång verkställas på en ovan nämnd plats, kan den ske i länsskatteverket eller på skattebyrån. En granskning som sker genom skattebyråns försorg kan likväl alltid verkställas på skattebyrån. Handlingarna skall tillhandahållas för granskning på eller sändas till den plats där granskningen utförs. Av handlingar som förvaras i form av kopior, framställda genom fotografering eller på annat motsvarande sätt, skall på uppmaning av en myndighet som avses i 40 § framställas kopior som ställs till den persons förfogande som utför granskningen, om detta är nödvändigt för denna. Över verkställd granskning skall en berättelse uppgöras.

Föreslagen lydelse

som kan anses vara ojävig, visa sina affärs- och bokföringsböcker, sitt inventarium och sina specifikationer till balansräkningen jämte bilagor, liksom verifikationsmaterialet och allt annat material som hör till redovisningen, avtal och skuldebrev, protokoll, korrespondens, beskrivning över förfarandet vid maskinell bokföring samt övriga *upptagningar*, som kan behövas vid hans beskattande, vid verkställande av skattegranskning eller vid behandlingen av en ansökan om ändring i hans beskattning, samt visa lager och annan egendom som hör till näringsverksamheten. *Med upptagning avses i denna lag framställningar i skrift eller bild (handling) eller sådana datamedier vilkas innehåll kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniska hjälpmedel (teknisk upptagning)*. Granskningen kan förrättas redan under skatteåret.

Granskningen av *upptagningar* skall om möjligt förrättas i den skattskyldiges affärslokal eller en räkenskaps- eller servicebyrå som anlitas av honom. Om granskningen förrättas i en sådan lokal eller byrå, skall den skattskyldige ställa ändamålsenliga lokaliteter samt behövliga hjälpmedel och biträden till granskarens förfogande. *Med hjälpmedel avses i denna lag skriv- och räknemaskiner, kopieringsapparater samt datorer eller andra tekniska hjälpmedel, med vilka de tekniska upptagningarna kan återges i en form kan läsas, ses, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas*. Kan granskningen inte utan olägenhet förrättas på ett ställe som avses ovan, kan den förrättas på länsskatteverket eller skattebyrån. En granskning som sker genom skattebyråns försorg kan likväl alltid förrättas på vederbörande skattebyrå. *Upptagningarna* skall lämnas för granskning där eller sändas till det ställe där granskningen förrättas. Av *de tekniska upptagningarna* skall på uppmaning av myndighet som avses i 40 § framställas kopior för granskarens bruk om det är nödvändigt med avseende på granskningen. Över granskningen skall avfattas en berättelse.

45 §

För beskattningen åligger det nedan nämnda myndigheter, personer och samfund att till skattemyndigheterna eller nedan nämnda samfund inom januari för föregående kalenderår och i det fall som avses i 2 punkten vid den tidpunkt som skattestyrelsen bestämmer halv-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

årsvis ge in följande handlingar och uppgifter:

8) föreståndare för renbeteslag angående antalet renar, äldre och yngre än ett år särskilt angivna, som under föregående renskötseår räknats och av renägare i renbeteslaget innehafts; samt

9) sjukförsäkringsbyrå och arbetsplatskassa angående de av läkare samt i lagen om privata sjukvårds- och undersökningsanstalter (426/64) avsedda privata laboratorier och röntgenanstalter uppburna arvoden, över vilka kvitto företetts sjukvårdsbyrån eller arbetsplatskassan.

8) föreståndare för renbeteslag angående antalet renar, äldre och yngre än ett år särskilt angivna, som under föregående renskötseår räknats och av renägare i renbeteslaget innehafts.

(9 punkten upphävs)

46 §

Nedannämnda myndigheter, personer och samfund skola på anmaning av myndighet, som avses i 40 §, meddela:

9) sjukförsäkringsbyrå och arbetsplatskassa angående de av läkare samt i lagen om privata sjukvårds- och undersökningsanstalter (426/64) avsedda privata laboratorier och röntgenanstalter uppburna arvoden, över vilka kvitto företetts sjukvårdsbyrån eller arbetsplatskassan.

62 §

Har en skattskyldig som inte vid ingången av skatteåret haft hemort i Finland enligt 34 §, haft beskattningsbar inkomst i kommunalbeskattningen, skall han betala kommunalskatt till staten. För inkomst av näringsverksamhet som idkats från ett fast driftsställe eller där fastigheten är belägen.

Om den som enligt stadgandena om skattskyldighet anses ha varit bosatt i Finland, under skatteåret för sina inkomster skall betala kommunalskatt till staten, fastställs den vid kommunalbeskattningen beskattningsbara inkomsten som om den skattskyldiges hemkommun vid ingången av skatteåret hade varit Helsingfors.

62 §

Om en begränsat skattskyldig skall betala kommunalskatt enligt de stadganden som gäller detta fastställs den beskattningsbara inkomsten som om den skattskyldiges hemkommun vid ingången av skatteåret hade varit Helsingfors och skatten betalas till staten.

63 §

Beskattningen verkställs,

1) i fråga om stats- och kommunalskatten eller samfunds inkomstskatt samt i fråga om den försäkrades folkpensions- och sjukförsäkrings-

63 §

Beskattningen verkställs av skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun.

Gällande lydelse

premie, av skattenämnden eller skattebyrån i den skattskyldiges hemkommun,

2) om en begränsat skattskyldig här har idkat näring från ett fast driftsställe eller om han ägt eller besuttit fast egendom i en enda kommun och inte har andra beskattningsbara tillgångar i Finland, av skattenämnden eller skattebyrån i den kommun där det fasta driftsstället eller fastigheten finns,

3) i andra än i 2 punkten nämnda fall när den skattskyldige inte i Finland har någon hemkommun enligt 34 §, av skattenämnden i Helsingfors eller Helsingfors skatteverk, om inte något annat följer av 4 punkten, samt

4) när den skattskyldige har haft inkomst som avses i 62 § i landskapet Åland eller när begränsat skattskyldig där ägt eller besuttit fast egendom men inte har annan beskattningsbar förmögenhet i Finland, av Ålands skattebyrå eller skattenämnden i den kommun där största delen av sådan inkomst har förvärvats i landskapet Åland.

Har makar på vilka stadgandena om makar i inkomstskattelagen tillämpas olika hemkommuner, skall med avvikelse från 1 mom. *skattenämnden* eller skattebyrån i mannens hemkommun även verkställa hustruns beskattning och fastställa antalet skatteören som tillkommer hennes hemkommun. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall utan dröjsmål underrättas om beskattningen.

Skatterättelse och efterbeskattning skall verkställas av *skattenämnden* i den kommun där skatten hade bort påföras om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Skattestyrelsen bestämmer beskattningsorten i de fall där verkställandet av beskattningen

Föreslagen lydelse

Beskattningen av en begränsat skattskyldig verkställs av

1) skattebyrån i den kommun där det fasta driftsstället eller fastigheten finns eller i aktiebolagets eller andelslagets hemkommun, om den skattskyldige i Finland har idkat näring från ett fast driftsställe eller om han ägt, besuttit eller överlätit här belägen fast egendom eller sådana aktier eller andelar i ett finskt aktiebolag eller andelslag som berättigar till besittning av fastigheten eller en del av den, eller

2) Helsingfors skatteverk, i annat än i 1 punkten avsett fall, om inte inkomsten erhållits från landskapet Åland varvid Ålands skattebyrå verkställer beskattningen.

Har makar, på vilka stadgandena om makar i inkomstskattelagen tillämpas, olika hemkommuner, skall skattebyrån i mannens hemkommun med avvikelse från vad som stadgas i 1 mom. även verkställa hustruns beskattning och fastställa antalet skatteören som tillkommer hennes hemkommun. Skattebyrån i hustruns hemkommun skall utan dröjsmål underrättas om beskattningen.

Skatterättelse och efterbeskattning skall verkställas av den *skattebyrå* där skatten hade bort påföras om beskattningen hade verkställts vid rätt tid.

Skattestyrelsen bestämmer beskattningsorten i de fall där verkställandet av beskattningen

Gällande lydelse

inte enligt 1 och 2 mom. kan anses ankomma på något *skattenämnd* eller skattebyrå. Skattestyrelsen kan även av särskilda skäl som har samband med det tekniska utförandet bestämma att skatteberedningen skall utföras på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

63 a §

Skattenämnden eller skattebyrån i en sammanslutnings hemkommun skall fastställa den grund enligt vilken sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt förlust och skulder skall delas upp mellan delägarna.

71 §

Beskattningen verkställs av skattenämnden eller, i enlighet med vad som stadgas i 72 a §, av skattebyrån. Innan ärendet behandlas skall beskattningsmaterialet förberedelsevis behandlas i skattebyrån (*skatteberedning*).

72 a §

Skattebyrån behandlar vid den ordinarie beskattningen ärenden som gäller

- 1) beskattning baserad på meddelade uppgifter,
- 2) beskattning enligt beräkning, uppskattning eller prövning, om det belopp som skall läggas till inkomsterna för en skattskyldig eller för en sammanslutning och det belopp som skall minskas från sådana i lag stadgade avdrag som den skattskyldige eller sammanslutningen yrkat och beloppet av annan avvikelse från skattedeklarationen inte sammanlagt överstiger ett belopp som bestäms genom förordning,
- 3) ändring som inte påverkar skattens belopp,
- 4) rättelse av skattedeklaration på grund av ett klart räkne- eller skrivfel.

Skattedirektören kan bestämma att skattenämnden behandlar eller att skattenämnden kan överta behandlingen av ett ärende som gäller en viss sakkategori eller en viss skattskyldig och som nämns i 1 mom.

77 §

Skatten skall höjas (*skatteförhöjning*),

- 1) därest mindre bristfällighet vidlåder skattedeklaration eller annan uppgift eller handling och den skattskyldige icke hörsammat bevisli-

Föreslagen lydelse

inte enligt 1 och 3 mom. kan anses ankomma på någon skattebyrå. Skattestyrelsen kan även av särskilda skäl som har samband med det tekniska utförandet bestämma att skatteberedningen skall utföras på en annan ort än den som anges i denna paragraf.

63 a §

Skattebyrån i en sammanslutnings hemkommun skall fastställa den grund enligt vilken sammanslutningens inkomst och förmögenhet samt förlust och skulder skall delas upp mellan delägarna.

71 §

Den ordinarie beskattningen och efterbeskattningen verkställs av skattebyrån, som också rättar i 82, 82 a och 82 b §§ avsedda fel som den iakttagit.

72 a §

Skattenämnden avgör i 92 § avsedda rättelseyrkanden som gäller beskattningen.

Skattebyrån kan dock avgöra rättelseyrkande, som framställts av en person som avses i 91 § 1 mom., till de delar yrkandet godkänns.

77 §

Om en mindre bristfällighet eller ett mindre fel vidlåder skattedeklarationen eller en annan uppgift eller handling som den skattskyldige inlämnat och den skattskyldige inte hörsammat en

Gällande lydelse

gen erhållen anmaning att avhjälpa den, med högst 20 procent;

2) därest skattskyldig utan giltig orsak underlåtit att på rätt tid inlämna skattedeklaration eller annan stadgad uppgift eller handling eller inlämnat dessa behäftade med väsentliga brister, med högst 20 procent och, därest han även efter att bevisligen hava erhållit stadgad anmaning utan giltigt hinder helt eller delvis underlåtit att fullgöra sin skyldighet, ytterligare med högst 20 procent; samt

3) därest skattskyldig veterligen eller av grov vårdslöshet lämnat väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan stadgad uppgift eller handling, till högst det dubbla beloppet.

Skatteförhöjning bestämmes för kommunal-skatten vidkommande i skattören.

Har i 1 mom. avsedd bristfällighet felaktigt gällt endast viss del av inkomst eller förmögenhet, skall skatteförhöjning fastställas endast för den av denna del av inkomsten eller förmögenheten föranledda ökningen av skatten eller antalet skattören.

Föreslagen lydelse

bevisligen avsänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet eller om den skattskyldige utan giltig orsak har inlämnat skattedeklarationen eller en annan stadgad uppgift eller handling för sent, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 1 000 mk.

Om den skattskyldige har inlämnat skattedeklarationen eller en annan stadgad uppgift eller handling behäftad med väsentliga brister eller fel eller inlämnat dem först efter en bevisligen avsänd uppmaning, kan den skattskyldige påföras en skatteförhöjning på högst 5 000 mk.

Om den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har inlämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan stadgad uppgift eller handling eller inte alls har inlämnat skattedeklaration, påförs som skatteförhöjning i fråga om den inkomst som lagts till 5—30 procent av sistnämnda inkomst och i fråga om den förmögenhet som lagts till 0,5—1,0 procent av de tillgångar som lagts till, dock minst 5 000 mk, om inte något annat följer av särskilda skäl. Skatteförhöjning påförs enligt detta moment också när den skattskyldige medvetet eller av grov vårdslöshet har uppgivit inkomsten som fel inkomstslag.

77 a §

Skatteförhöjningen påförs efter avdragen från skatten och underskottsgottgörelsen i hela hundra mark så, att överskjutande markbelopp inte påförs.

Skatteförhöjningen redovisas till skattetagarna i enlighet med 3 och 2 a kap. lagen om skatteuppbörd. Om skatt eller avgift inte debiteras i samband med skatteförhöjningen, redovisas skatteförhöjningen till staten.

Gällande lydelse

77 a §

De förluster som avses i 118—120 §§ inkomstkattelagen fastställs vid den ordinarie beskattningen. Förlust fastställs dock inte, om den skattskyldige inte utan uppmaning har gett in skattedeklaration.

Förlust kan fastställas på nytt i samband med att förlust dras av eller vid efterbeskattning eller skatterättelse.

82 §

Har en skattskyldig utan egen förskyllan på grund av räknefel eller därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del helt eller delvis undgått stadgad skatt, eller har en skattskyldig av nämnd orsak eller på grund av bristfällig eller felaktig utredning eller annat fel påförts för stor skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på skatteanmärkning eller besvär (skatterättelse).

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år efter det år under vilket beskattningen verkställdes. Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år efter det år under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes eller senare, om den skattskyldige under de fem på verkställandet av den ordinarie beskattningen följande åren framställt ett i 3 mom. avsett skriftligt yrkande på rättelse. Yrkande på rättelse av efterbeskattning eller av beslut om beskattning som av en rättsmedelsinstans återförvisats för nytt verkställande får dock utan hinder av den ovan angivna tiden framställas inom 60 dagar efter den dag då den skattskyldige fick del av beslutet. Göras skatte-

Föreslagen lydelse

77 b §

De förluster som avses i 118—120 §§ inkomstkattelagen fastställs vid den ordinarie beskattningen. Förlust fastställs dock inte, om den skattskyldige inte utan uppmaning har gett in skattedeklaration.

Förlust kan fastställas på nytt i samband med att förlust dras av eller vid efterbeskattning eller skatterättelse.

80 a §

Offentliga beskattningsuppgifter kan för skötseln av de kommunala myndigheternas lagstadgade uppgifter utlämnas till kommunstyrelsen, som ansvarar för användningen av registret i kommunen och med beaktande av personregisterlagens stadganden ser till att de nödvändiga uppgifterna lämnas vidare för behörigt ändamål.

På utlämnandet av offentliga beskattningsuppgifter tillämpas till övriga delar stadgandena i lagen om allmänna handlingars offentlighet. Om offentliga beskattningsuppgifter utlämnas till någon annan än behörig person eller en myndighet som avses i 1 mom. får uppgifterna inte innehålla den skattskyldiges personbeteckning.

82 §

Har en skattskyldig utan egen förskyllan på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del helt eller delvis undgått stadgad skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på besvär (skatterättelse till den skattskyldiges nackdel).

Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år från utgången av beskattningsåret.

Gällande lydelse

rättelse till den skattskyldiges nackdel, skall han om möjligt innan rättelse sker beredas tillfälle att bli hörd i saken.

Skatterättelse anhängiggörs på skriftligt yrkande av den skattskyldige eller av annan som enligt 91 § 1 mom. är berättigad att söka ändring eller på initiativ av myndigheten. Skattenämnden skall behandla av den skattskyldige eller av en annan i 91 § 1 mom. nämnd person anförda besvär över den ordinarie beskattningen såsom skatterättelse. Hör undersökningen av det ärende som avses i besvären inte enligt 1 mom. till området för skattenämndens befogenheter eller förkastas ett däri framställt yrkande, skall skattenämnden till denna del hänskjuta saken till länsrätten för behandling. Ett ärende skall dock inte hänskjutas till länsrätten enbart på grund av att ett yrkande som gäller rättegångskostnaderna har förkastats. Ett ärende som gäller skatterättelse skall om möjligt slutbehandlas inom sex månader efter den tidpunkt då skrivelsen med yrkande på rättelse eller besvären har inkommit till skattebyrån.

82 a §

Har räknefel eller därmed jämförbart misstag inträffat vid debitering, skall skattebyrån rätta debiteringen. Rättelse till den skattskyldiges nackdel kan ske inom två år, räknat från början av det kalenderår som följer på det år under vilket debiteringen verkställdes. Rättelse till den skattskyldiges fördel kan ske inom fem år efter det år under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes eller även senare, om den skattskyldige under de fem på verkställandet av den ordinarie beskattningen följande åren framställt skriftligt yrkande på rättelse av debiteringen. Yrkande på rättelse av debitering som rör skatteröttelse, efterbeskattning eller beskattning som av rättsmedelsinstans återförvisats till skattenämnd för förnyat verkställande får dock utan hinder av den ovan angivna tiden framställas inom 60 dagar efter den dag då den skattskyldige fick del av beslutet. Förs rättelse av debitering till den skattskyldiges nackdel, skall han, såvitt möjligt, innan rättelse sker beredas tillfälle att bli hörd i saken.

Angående ovan i 1 mom. avsedd rättelse samt sökande av ändring däri gäller i tillämpliga delar vad om skatterättelse är stadgat.

Föreslagen lydelse

Innan rättelse görs skall den skattskyldige om möjligt beredas tillfälle att bli hörd i saken.

82 a §

Har en skattskyldig på grund av ett fel påförts för stor skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på besvär (skatterättelse till den skattskyldiges fördel).

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från utgången av beskattningsåret.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

84 §

Har inkomst, som av ovan i 82 och 83 §§ nämnd orsak icke blivit beskattad vederbörande år, beskattas något annat år, skall den skattskyldige i samband med skatterättelse eller efterbeskattning anvisas att återfå den skatt, som för samma inkomst under sistnämnda år påförts den skattskyldige.

Har beskattning enligt 1 mom. för annat år verkställts av annan skattenämnd eller skattebyrå än den som i samband med skatterättelse eller efterbeskattning anvisar den skattskyldige att återfå skatt, förs ändringen i debiteringen med anledning av detta i den kommun där beskattningen under det nämnda andra året har verkställts.

Vad i 1 och 2 mom. stadgas om skatt, tillämpas även på folkpensionspremie.

92 §

Ändring i beskattning må skattskyldig eller annan i 91 § 1 mom. avsedd person söka genom hos prövningsnämnden framställd anmärkning (skatteanmärkning).

Skatteanmärkning skall göras skriftligen hos prövningsnämnden. Anmärkningsskriften skall lämnas till skattebyrån i skattedistriktet inom fjorton dagar från det att beskattningen slutförts. Över anmärkningen skall prövningsnämnden höra stats- och kommunalombuden.

Innan ärendet avgöres kan prövningsnämnden

82 b §

Har ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag inträffat vid debiteringen, skall debiteringen rättas (rättelse av debitering).

Rättelse av debitering till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år, räknat från ingången av det kalenderår som följer på det år under vilket debiteringen verkställts. Rättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från utgången av beskattningsåret och även senare på grundvalen av rättelseyrkande som framställts inom sagda tid. Görs rättelse av debitering till den skattskyldiges nackdel, skall han, om möjligt, innan rättelsen görs beredas tillfälle att bli hörd i saken.

Angående rättelse av debitering gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse.

(upphävs)

92 §

Den skattskyldige eller någon annan som enligt 91 § har rätt att söka ändring får söka ändring hos skattenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om inte saken avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet skall framställas till skattenämnden i det skattedistrikt där den beskattning verkställts som rättelseyrkandet gäller. Rättelseyrkandet skall tillställas skattebyrån inom den tid som nämns i 92 a §.

Gällande lydelse

den skriftligen eller muntligen i nämnden höra den som framställt anmärkningen.

Prövningsnämndens beslut skall delges den som har framställt anmärkningen.

Skatteanmärkning får inte framställas över skatterättelse, efterbeskattning eller beskattning i ett ärende som har återförvisats för ny handläggning.

Föreslagen lydelse

92 a §

Den skattskyldige och andra personer som nämns i 91 § 1 mom. skall framställa rättelseyrkande inom fem år från utgången av beskattningsåret. Stats- och kommunalombud och andra myndigheter som avses i 91 § 2 mom. skall framställa rättelseyrkande senast inom sex månader från utgången av beskattningsåret.

Över skattebyråns beslut gällande efterbeskattning, skatterättelse, rättelse av debitering och beskattning som en besvärinstans har återförvisat för nytt verkställande får rättelseyrkande dock utan hinder av den tid som stadgas i 1 mom. framställas inom 60 dagar efter den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om de myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. räknas tidsfristen härvid dock från det beslutet fattades.

93 §

En skattskyldig eller någon annan som enligt 91 § har rätt att söka ändring får, *oberoende av om skatteanmärkning har framställts eller inte*, söka ändring genom besvär hos länsrätten i det län där den skattskyldiges hemkommun finns. Har beskattningen verkställts i Helsingfors på den grund att den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Om beskattningen enligt 63 § annars har verkställts i en annan kommun än den skattskyldiges hemkommun, söks ändring hos länsrätten i det län där beskattningen har verkställts. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna söks hos länsrätten i det län där sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. *Ändring skall sökas skriftligen och besvärsskriften tillställas skattebyrån inom besvärstiden.*

Besvärstiden för den skattskyldige eller annan som enligt 91 § 1 mom. är berättigad att

93 §

Den skattskyldige eller envar annan som enligt 91 § har rätt att söka ändring får söka ändring i ett beslut, *som meddelats på grund av rättelseyrkande*, genom besvär hos länsrätten i det län där den skattskyldiges hemkommun finns. Har beskattningen verkställts i Helsingfors på den grund att den skattskyldige inte har hemkommun i Finland, söks ändring hos länsrätten i Nylands län. Om beskattningen enligt 63 § annars har verkställts i en annan kommun än den skattskyldiges hemkommun, söks ändring hos länsrätten i det län där beskattningen har verkställts. Ändring i fastställandet av en sammanslutnings inkomst och förmögenhet samt fördelningen av dem på delägarna söks hos länsrätten i det län där sammanslutningens hemkommun finns eller, om sammanslutningen inte har hemkommun i Finland, hos länsrätten i Nylands län. Besvärsskriften skall tillställas skattebyrån inom besvärstiden.

Besvärstiden för den skattskyldige eller andra som enligt 91 § 1 mom. är berättigade att

Gällande lydelse

söka ändring är fem år och besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. sex månader, räknat från början av det år som följer på det under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes. Över nytt beslut av skattnämnden om skatterättelse, efterbeskattning eller beskattning som av en rättsmedelsinstans återförvisats för nytt verkställande får dock besvär, utan hinder av den ovan angivna tiden, anföras inom 60 dagar efter den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. räknas härvid dock från det beslutet fattades.

93 a §

Skattebyrån skall, *sedan besvär som anförts av någon som nämns i 91 § 1 mom. har behandlats enligt 82 eller 82 a §*, på besvär av en myndighet som nämns i 91 § 2 mom. bereda den skattskyldige samt på besvär någon som nämns i 91 § 1 mom. stats- och kommunalombuden tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Handlingarna skall åtföljas av utdrag ur protokollet över skattnämndens sammanträde enligt 82 § eller avskrift av skattebyråns beslut enligt 82 a § samt utdrag ur prövningsnämndens protokoll, om ärendet har behandlats i prövningsnämnden. Till handlingarna skall dessutom fogas ett utlåtande av skattedirektören över besvären.

96 e §

Har *rättsmedelsinstans* förklarat någon vara skattskyldig eller genom sitt beslut eller utslag, som givits med anledning av skatteanmärkning eller besvär, ändrat skattnämndens beslut eller lägre rättsmedelsinstans beslut eller utslag, skall rättsmedelsinstansen fastställa grunden för änd-

Föreslagen lydelse

söka ändring är fem år och besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. sex månader, räknat från början av det år som följer på det under vilket den ordinarie beskattningen verkställdes. *Över beslut på rättelseyrkande* får dock besvär, utan hinder av den ovan angivna tiden, anföras inom 60 dagar efter den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Besvärstiden för myndigheter som nämns i 91 § 2 mom. räknas härvid dock från det beslutet fattades.

93 a §

Skattebyrån skall i händelse av besvär av en myndighet som nämns i 91 § 2 mom. bereda den skattskyldige samt i händelse av besvär av en sådan person som nämns i 91 § 1 mom. stats- och kommunalombuden tillfälle att avge bemötande och vid behov gemäle. Besvärsskriften jämte bemötandena och genmälena samt de handlingar som ligger till grund för beskattningen skall utan dröjsmål tillställas länsrätten. Handlingarna skall åtföljas av *en avskrift av skattnämndens beslut med anledning av rättelseyrkandet*. Till handlingarna skall dessutom fogas ett utlåtande av skattedirektören över besvär.

93 c §

Besvär som en skattskyldig eller någon annan sådan person som nämns i 91 § 1 mom. anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skattnämnden som rättelseyrkande, behandlas som ett rättelseyrkande. Beslut fattas då inte om att lämna besvären utan prövning.

96 e §

Har *en myndighet genom ett beslut på ett rättelseyrkande eller besvär* förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat *ett beslut gällande beskattningen*, skall *den myndighet som gör ändringen* fastställa grunden för ändringen. Skattebyrån skall, med iakttagande i tillämp-

Gällande lydelse

ringen. Skattebyrån skall, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som stadgas i 71 § 2 mom., beräkna de ändringar som förorsakas av beslutet eller utslaget. Avskrift av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrätts ovan avsedda utslag skall sändas till länsrätten och skattebyrån samt, om utslaget gäller kommunalbeskattningen, till kommunstyrelsen.

Om *rättsmedelsinstansens* utslag gäller beskattning som verkställts med stöd av 63 § 2 mom., beräknas de i 1 mom. angivna ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt där beskattningen enligt nämnda lagrum har verkställts. Skattebyrån skall utan dröjsmål om ändringen underrätta den skattebyrå inom vars distrikt den skattskyldige under skatteåret haft sin hemkommun.

I fråga om sökande av ändring med anledning av ett i 1 mom. avsett beslut av skattebyrå skall tillämpas vad som stadgas i 113 § 5 mom.

97 §

Om det vid handläggningen av anmärkning eller besvär framgår att skatten inte har fastställts på rätt beskattningsort, skall *prövningsnämnden*, länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen, om de inte anser sig kunna avgöra ärendet direkt, hänskjuta detta till *den skattenämnd* eller den skattebyrå som borde ha verkställt beskattningen. *Vid handläggning av rättelse skall skattenämnden på motsvarande sätt hänskjuta ärendet till den skattenämnd som borde ha verkställt beskattningen.*

100 §

Har beskattningen för någon kommuns vidkommande blivit i väsentlig mån oriktigt verkställd, kan högsta förvaltningsdomstolen upphäva beskattningen i dess helhet eller till behövliga delar och förordna att ny beskattning skall verkställas. Yrkande på detta framställs skriftligen av statsombudet, länsskatteverket, kommunalombudet, kommunstyrelsen eller någon i kommunen beskattad. Yrkandet skall tillställas skattebyrån inom trettio dagar efter att beskattningen har slutförts. *Skattedirektören* skall utan dröjsmål sända yrkandet och den av *skattenämnden* avgivna förklaringen till högsta förvaltningsdomstolen. Ärendet skall i högsta förvaltningsdomstolen handläggas i bråds-kande ordning.

Föreslagen lydelse

liga delar av vad som stadgas i 71 § 2 mom., beräkna de ändringar som förorsakas av beslutet eller utslaget. Avskrift av högsta förvaltningsdomstolens eller länsrätts ovan avsedda utslag skall sändas till länsrätten och skattebyrån samt, om utslaget gäller kommunalbeskattningen, till kommunstyrelsen.

Om *en myndighets* utslag gäller beskattning som verkställts med stöd av 63 § 3 mom., beräknas de i 1 mom. angivna ändringarna av skattebyrån i det skattedistrikt där beskattningen enligt nämnda lagrum har verkställts. Skattebyrån skall utan dröjsmål underrätta den skattebyrå inom vars distrikt den skattskyldige under skatteåret haft sin hemkommun *om beslutet gällande ändringen.*

97 §

Om det vid *rättelse av beskattningen* eller handläggningen av besvär framgår att skatten inte har fastställts på rätt beskattningsort, skall *skattebyrån*, *skattenämnden*, länsrätten eller högsta förvaltningsdomstolen, om de inte anser sig kunna avgöra ärendet direkt, hänskjuta detta till den skattebyrå som borde ha verkställt beskattningen.

100 §

Har beskattningen för någon kommuns vidkommande blivit i väsentlig mån oriktigt verkställd, kan högsta förvaltningsdomstolen upphäva beskattningen i dess helhet eller till behövliga delar och förordna att ny beskattning skall verkställas. Yrkande på detta framställs skriftligen av statsombudet, länsskatteverket, kommunalombudet, kommunstyrelsen eller någon i kommunen beskattad. Yrkandet skall tillställas skattebyrån inom trettio dagar efter att beskattningen har slutförts. *Skattebyrån* skall utan dröjsmål sända yrkandet och den av *skattebyrån* avgivna förklaringen till högsta förvaltningsdomstolen. Ärendet skall i högsta förvaltningsdomstolen handläggas i bråds-kande ordning.

Gällande lydelse

102 §

På grund av särskilda lokala förhållanden eller förhållanden, som eljest äro av undantagsnatur, kan tiden för sökande av ändring i skattnämnds, prövningsnämnds eller länsrätts beslut eller utslag genom förordning förlängas.

113 §

Har beskattningen ändrats på basen av en hos prövningsnämnden framställd skatteanmärkning, skall den skattskyldige tillställas en ny debetsedel. Har någon genom beslut eller utslag av rättsmedelsinstans förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grund av beslutet eller utslaget, skall den skattskyldige *likaså* tillställas debetsedel och den obetalda skatten jämte på denna med stöd av 2 mom. möjligen erlagd ränta uppbäras.

I ovan i 1 mom. avsedd, av skattebyrån verkställd debitering eller rättelse av debitering får den skattskyldige söka ändring inom 60 dagar efter den dag då han fick del av beslutet, och i 91 § 2 mom. nämnd myndighet inom 60 dagar från den dag då beslutet fattades. Ändring i sådan debitering eller rättad debitering som baserar sig på prövningsnämndens beslut skall dock sökas under den tid inom vilken enligt 93 § 2 mom. besvär över prövningsnämndens beslut skall anföras. Angående besvär gäller eljest i tillämpliga delar vad som är stadgat i 93 § och 93 a §§.

Föreslagen lydelse

(upphävs)

Har någon genom skattebyråns eller skattnämndens beslut på ett rättelseyrkande eller besvärinstansens beslut förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grund av beslutet eller utslaget, skall den skattskyldige tillställas en ny debetsedel och den obetalda skatten jämte på denna med stöd av 2 mom. möjligen erlagd ränta uppbäras.

Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar vad som stadgas om rättelseyrkande.

Denna lag träder i kraft den 199 , dock så att 80 a § träder i kraft den 199 .

Stadgandena gällande beskattningssort som avses i 62 och 63 §§ samt skatteförhöjning som avses i 77 och 77 a § tillämpas första gången vid beskattningen för 1993.

På besvär som riktats till länsrätten, skatterättelseyrkanden som riktats till skattnämnden och yrkanden gällande rättelse av debitering som riktats till skattebyrån, vilka anhänggjorts innan denna lag trätt i kraft och som behandlas i skattebyrån, tillämpas vad som i 72 a § stadgas om behandling av rättelseyrkanden. Om ett ärende som avses i besvär har avgjorts genom ett beslut på skatteanmärkning eller besvär eller om det yrkande som framställts i besvär förkastats,

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

skall skattenämnden dock till dessa delar överföra ärendet till länsrätten.

Vid beskattningen för 1992 gäller angående prövningsnämnden och angående det förfarande som skall iakttas i prövningsnämnden samt angående sökande av ändring i prövningsnämndens beslut gällande beskattning som verkställts också för tiden före 1992 vad om därom stadgats innan denna lag trätt i kraft. Skatteanmärkingar behandlas innan lagen träder i kraft av behörig prövningsnämnd.

På ärenden som högsta förvaltningsdomstolen, länsrätten och prövningsnämnden före denna lags ikraftträdande återförvisat till skattenämnden för ny behandling tillämpas vad som innan lagen trätt i kraft har stadgats om skattenämndens rätt att verkställa beskattning.

Utan hinder av vad som stadgas i 8 § 4 mom. väljs skattenämndens medlemmar första gången efter att lagen trätt i kraft före den 31 mars 1994, efter att länskatteverket har fastställt antalet representater för varje kommun. Kommunstyrelsen skall lägga fram sitt i 17 § avsedda förslag inom samma tid.
